

Ob dnevu borca - 4. juliju:

Ni moč premagati ljudstva, ki ve za svoj cilj in za kaj se bori

Ob 40 letnici osvoboditve in zmage nad fašizmom se borci z veseljem srečamo in tako obujamo spomine na hude, vendar veličastne vojne napore in velikanske žrtve, na naše tovarišice in tovariše, ki so darovali življenja za svojo domovino, za svoje ljudstvo. Ob takih srečanjih smo vselej razmišljali o času, ki bo sledil osvoboditvi in ki se nam je v tistih bridkih dneh vsem zdel skoraj neuresničljivi sen.

Ko pa se danes ozremo na 44 letnico vstaje in 40 letnico osvoboditve ter na našo državo in uspehe, ki smo jih dosegli, na bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, pa na mednarodni položaj in ugled Jugoslavije v svetu, lahko upravičeno porečemo, da se je vse tisto, o čemer smo takrat sanjali, tudi uresničilo.

Tako smo na primer po prvih uspehih na bojnem polju in potem, ko smo priborili svobodno ozemlje, precej začeli uresničevati zamisli - ljudsko oblast in samoupravljanje delovnega ljudstva, ustanavljali smo prve narodnoosvobodilne odbore. Ti odbori so bili sicer sprvačasni organi ljudske oblasti. Septembra 1942 pa je vrhovni štab sprejel tako imenovane „septemberske predpise“, med njimi tudi odlok o izvolitvi, strukturi in nalogah narodnoosvobodilnih odborov.

Na takih temeljih, postavljenih v

narodnoosvobodilnem boju, smo po osvoboditvi sprejeli tudi splošni zakon o ljudskih odborih in na takih temeljih se je rodil tudi zakon o delavskem samoupravljanju leta 1950, s katerim smo prvič začeli uresničevati zgodovinsko težnjo proletariata, znano geslo „tovarne delavcem“. Danes naj bi to vodilo konkretno uresničevati tudi v političnem sistemu neposredne socialistične demokracije, ki temelji na delegatskem odločanju.

Znano je tudi, da si je naša partija že pred vojno izoblikovala jasno stališče o urejanju nacionalnega vprašanja. Ta stališča smo med vojno, vse od prvih vojnih dni, na vsakem koraku in z vsakim novim vojaškim uspehom spreminjali v dejanja. V taki luči moramo gledati tudi na naše odločitve o ustanovitvi glavnih štabov NOV v vseh krajih države, o ustanovitvi pokrajinskih protifašističnih narodnoosvobodilnih svetov, predvsem pa na sklepe z drugega zasedanja AVNOJ-a. Z odločitvijo tega zasedanja smo dokončno, še sredi vojnih strahot, ustvarili Jugoslavijo kot federativno skupnost enakopravnih narodov in narodnosti.

Naša ljudska vojska, ki je to svoje obeležje potrjevala povsod, kamor je prišla, je vlivala širokim ljudskim množicam zaupanje, da so stališča KPJ do narodnostnega vprašanja

pravilna, življenjska in tvorna. Naša vojska je bila sestavljena iz pripadnikov vseh naših narodov in narodnosti. Globoko jo je prežemal duh bratstva in enotnosti, duh medsebojnega spoštovanja in upoštevanja ter zavest o usodni povezanosti naših narodov v vojni in miru. Borci smo bili pobudniki teh velikih idej in smo dušili vsako šovinistično strast ter razbijaške nakane okupatorja in domačih izdajalcev.

V našem narodnoosvobodilnem boju smo postavili hkrati tudi temelje svoji neodvisnosti. Že pred vojno je bilo določeno, da se vodstvo KPJ vrne v domovino, da poslušata glas ljudstva in prevzame vodstvo njenega boja.

Takrat so borci jasno izrazili odločnost, da postane KP partija svojega ljudstva in delavskega razred, vodnica v boju za uresničitev njenih stoletnih teženj. Ena od najglobljih teženj naših narodov in narodnosti pa je bila, da bi naposled dokončno postali gospodarji na svoji zemlji, gospodarji lastne usode in svobode, da bi prenehali biti orodje za poravnavanje medsebojnih računov o katerega usodi so odločale velesile na nekakšnih konferencah in z različnimi pogodbami. Prav to je pomenilo enega od močnejših motivov, da so naši narodi in narodnosti meseca julija 1941 prižgali iskro upora in tako pričeli narodnoosvobodilni boj.

Hkrati pa je bilo to tudi vprašanje, pri katerem so si polomile zobe druge politične sile predvojne buržoazije v Jugoslaviji. Prav njihova odvisnost od tujih dejavnikov in tutorjev v tujini jih je odtrgala od pravega ljudskega gibanja in celo pahnila v odkrito sodelovanje z okupatorjem. Tudi v tem pogledu je le KPJ izoblikovala jasen program in stališča in tako je lahko pod svojo zastavo zbrala pripadnike vseh narodov in narodnosti naše države. Prvoborci so razumeli poziv komunistične partije Jugoslavije, da jim svobode ne bo nihče podaril in da si jo lahko izvojujejo samo z lastnimi silami in žrtvami.

Jugoslavija, porojena iz takšnega osvobodilnega boja in revolucije s svojim prispevkom k skupnemu boju antihitlerjevske koalicije tudi v po-vojnem obdobju ni mogla nikomur dovoliti, da bi se vmešaval v njene notranje zadeve, da bi ji vsiljeval svoja stališča na notranjem in zunanjem področju. Politika neuvršenih je bila v naši zunanji politiki edina možna usmeritev.

Naposled tudi v naši sodobni vojaški doktrini in splošni ljudski obrambi, v današnjih razmerah, uporabljamo izkušnje iz naše narodnoosvobodilne vojne. Kajti država, ki ima za seboj splošno ljudsko vojno, lahko z zaupanjem gleda v svojo prihodnost, ker ve, da je takrat najbolj varna, kadar jo varuje ljudstvo samo.

S čuječim varovanjem in nadaljevanjem razvijanja pridobitve našega narodnoosvobodilnega boja bodo mladi vredni nosilci revolucije, ki traja dalje. Zato je dolžnost nas borcev, da povsod dajemo vzgled vestnega dela in odgovornega ravnanja. Predvsem pa je naša obveza, da mladim vcepjamo duha revolucionarnega optimizma. Kajti ravno preizkušnje, ki smo jih zdržali, na svoji poti, pričajo, da ni ovire, ki je ne bi mogli premagati. To je tudi dokaz, da je ljudstvo nepre-

magljivo, kadar ve, kaj hoče in za kaj se bojuje, kadar v to vpreže vse sile in ustvari čvrsto enotnost. Tako ljudstvo lahko vedno z optimizmom zre v svojo prihodnost.

Zares veliko smo dosegli v preoblikovanju podobe naše države in krepitvi njenega ugleda in položaja v svetu. Vendar nas to nikoli ne sme zavesti in nas zapeljati na misel, da je že prišel čas, ko lahko mirno in krížem rok gledamo kaj se dogaja okoli nas.

Velikokrat smo že govorili, da je najtežje zdavnaj za nami, pa nas vendar še čakajo težke in odgovorne naloge. Ne mislim, da si mora vse breme revolucionarne preobrazbe država naložiti ena generacija, zato svojo dejavnost razvijamo še naprej v okviru SZDL kot enotne fronte organiziranih socialističnih sil, ki naj bi bila sicer najširša baza političnega delovanja vseh naših organizacij v boju za nadaljnje razvijanje naše socialistične samoupravne demokracije.

Eno le ne smemo pozabiti zato bi jo poudaril in podčrtal. Tisti trenutek, ko se je vsak izmed nas pridružil revoluciji, je sprejel njeno obljubo, da ji bo ostal zvest in ji služil do konca. Če bi kdo omalovaževal to, za kar smo se bojevali in kar smo ustvarili, bi se izneveril samemu sebi, izneveril bi se svojemu življenju. Biti moramo vedno dorasli svoji nalogi, vedno na braniku pridobitve naše revolucije. Za nas naj ne bo počitka, vendar pa naj se umaknejo z položaja tisti, ki niso dorasli času, v katerem živimo. Zato naj ne bo samo kadrovska kombinacija, pač pa naj prevlada socialistična morala, da postavimo prave in sposobne ljudi na prava in odgovorna mesta z polnimi pooblastili in polno odgovornostjo.

Alfonz Avbelj, predsednik
Obč. odbora ZZB NOV
Domžale

Zveza prijateljev mladine Domžale

Zveza prijateljev mladine, druge organizacije ter društva obveščajo otroke in mladino, da bodo v času poletnih počitnic potekale razne aktivnosti:

Izvajalec	Kraj izvajanja	Čas	Aktivnost
ZTKO, ZPM	Športni park, bazen, Hala kom. centra	od 1.7. - 13.7. 9.-14., 16.7.-29.7.	tečaj plavanja
Občinska matična knjižnica Domžale	knjižnica in čitalnica, Kolodvorska 8	vsak torek ob 9.00 uri (v juliju in avgustu)	ure pravljic, risanje, zabavni kvizi s knjižnimi nagradami, vabljeni otroci od 6-10 let
Občinska matična knjižnica Domžale	knjižnica in čitalnica, Kolodvorska 8	vsako sredo v juliju	spoznavanje računalnika in igranje z računalnikom. BREZPLAČNO! od 8-15. leta
Zveza tabornikov	Bohinj	od 9.-19.7. 19.-29.7. 29.7.-8.8.	izlet slovenskih tabornikov
	Maribor	29.6.-7.7.	
Planinsko društvo Domžale - Mladinski odsek	Logarska dolina	10.-20.8.	planinski tabor
ZPM	Savudrija	25.7.- 8.8. 8.8. - 22.8. 12.8. - 22.8.	letovanje otrok

Društva prijateljev mladine v krajevnih skupnostih skupno s šolami v Dobu, Ihanu, Krajevni skupnosti Venclja Perka in Mengšu organizirajo poletniški preživljanje prostega časa od 1.7. do 12.7. vsak dan od 9. do 12. ure. Otroci se bodo zbirali na dogovorjenem mestu in se pod nadzorstvom mentorjev igrali, hodili na izlete, v knjižnico, gledali filme, se spoznali z računalnikom, itd. Vse ostale informacije in detajlni program v zvezi z preživljanje prostega časa v poletnih počitnic bodo otroci dobili v šolah.

Nova agencija Ljubljanske banke v Jaršah

Ob otvoritvi nove agencije Ljubljanske banke pri tovarni Induplati v Jaršah je spregovoril direktor LB Banke Domžale Vilijem Držanič.

Prihodnost narekuje — računalništvo

Na seji sveta za znanost pri Predsedstvu OK SZDL Domžale so obravnavali potrebo po celovitem pregledu stanja na področju računalništva. Lani, ko je bila v občini izdelana analiza razvojnih možnosti po posameznih področjih, je bilo tudi ugotovljeno, da je tako področje, ki je potrebno tudi obdelave zaradi evidentnega zaostajanja — prav področje računalništva. Kako to področje opredeliti v planskih dokumentih, kako mu dati veljavo, da bo njegova problematika čimprej zaživela na pristojnih organih — to je bil eden od smotrov obravnave na Svetu za znanost.

Če pa želimo to doseči, tedaj moramo animirati kar najširši krog ljudi, da bi jih vključili v široko javno razpravo. Posebno odgovorna naloga, ki iz tega dela izhaja, pa je naloga animirati čimveč mladih v osnovnih in srednjih šolah. Ker doslej — kot so na Svetu za znanost ugotovili — o stanju računalništva pri nas ni bila izdelana nikakršna informacija, študija, analiza, je potreben v prvi vrsti prikaz stanja na tem področju. Tod smo vsekakor mnogo slabše razviti kot denimo na gospodarskem področju. Lani je bilo računalništvo kot samostojna točka celo prvič obravnavano na izvršnem

svetu, ko je o tej temi tekla beseda v sklopu nalog s področja družbenega sistema informiranja.

V občini sicer počasi uvajamo — zlasti v združenem delu sodobnejše poslovne informacijske sisteme, vendar so raznarodni, nesestavljeni, usmerjeni mnogokrat zgolj na „primitivno“ obdelavo podatkov, knjigovodska knjiženja ipd.

Šele v zadnjem času se v večji meri kažejo ambicije, da bi se stvari lotevali po sodobnejših principih. Zelo pomembno je, da se že sedaj lotimo izobraževanja sedanjih kadrov in predvidimo nove, bodoče kadre. Vsekakor

moramo korenito spremeniti gledanja na to, saj sicer lahko že v kratkem času še bolj zaostramo v tehnološkem razvoju.

Omenjena aktivnost je potrebna zaradi predvidene in nujne čimprejšnje gradnje računalniškega centra, vpeljave terminalov v delovnih organizacijah ipd., ker je sedaj na voljo sodoben kabelski prenos podatkov preko kabelske mreže. Kompatibilni pristop je hkrati tudi racionalnejši. Te in take odločitve je treba doprinesti v poglobljenem raziskovalnem in strokovnem delu, ki naj poteka preko raziskovalnih nalog. Nosilci zadolžitve, da se tudi na tem področju storijo bistveni koraki naprej, pa morajo biti vodilni in vodstveni kadri, ki jim je prvim treba vzpodbuditi način, „misliti računalniško“. O tej problematiki bodo seveda v celoti spregovorili na problemski konferenci, ki bo v začetku meseca septembra.

Istočasno pa so na Svetu za znanost sprejeli tudi nekaj sklepov. Med drugim:

Svet za znanost prevzema vse aktivnosti:

— v zvezi s pripravo problemske konference

— izdelati je treba novejšo analize stanja na tem področju

— za to problemsko konferenco je potrebno animirati tiste ljudi, ki bodo kasneje sprejete sklepe tudi podpirali in izvajali

— poseben poudarek je treba dati na zatečenem stanju na področju računalništva, pač pa perspektivnemu razvoju na vseh področjih

— problemska konferenca se pripravi v septembru.

Nova kinodvorana v Domžalah

Že v letu 1983 so se pričeli pogovori za gradnjo nove kinodvorane v Domžalah. V letu 1984 so se dogovori konkretizirali v stikih s Kinematografskim podjetjem Ljubljana, ko je bil tudi sprejet sklep o izdelavi glavnih projektov za gradnjo dvorane v sklopu 2. faze gradnje poslovnih prostorov na kompleksu SPB-1.

Po medsebojnem dogovoru je bil izbran izvajalec za izdelavo investicijskega programa. Le tega je v decembru 1984 izdelal Energoinvest, TOZD Inženiring iz Ljubljane. Objekt bo gradil SGP Beton.

Investitor celotne investicije bodo Kinematografi Domžale, na njihov račun bosta po sklepih nakazovala sredstva oba sofinancerja Kulturna skupnost občine Domžale in Kinematografi Ljubljana.

Objekt kinodvorane bo kot samostojen stal v nadaljevanju poslovnega dela druge faze SPB-1. V kleti bodo izdelani temelji, kletni zidovi in skladno s sanitarnim soglasjem potrebno število parkirnih mest. V pritličju bo celotni program kinodvorane z vhom, blagajnami sanitarijami, dvorano za 265 sedežev in izhod. V nadstropju bodo upravni prostori in projekcijska dvorana. Celotne uporabne površine objekta brez kleti bo cca 750 m².

Vse notranje finalne obdelave tlakov, sten in stropov bodo iz materialov, ki bodo omogočali dolgo trajnost uporabe, enostavnost vzdrževanja in optimalne stroške investicije. Oprema prostorov bo klasična kot za sorodne dvorane v Ljubljani. Vgrajene bodo instalacije elektrike jakega in šibkega toka, strojne instalacije za vodovod, centralno kurjavo in klimo. Pripravljene bodo tudi vse instalacije za sodobno ozvočenje.

Gradnja dvorane se je pričela 15.6.1985 in bo zaključena 30.5.1986.

P.P.

OK ZSMS Domžale — študentski servis

Šolska vrata so se zaprla in začeli so se brezskrbni dnevi počitnic. Marsikateri mladinec ali mladinka bo ta čas izkoristil za to, da si sam prisluži kak dinar za morje ali kakorkoli drugega. Zato sta Občinska konferenca ZSMS Domžale in Občinska konferenca ZSMS Kamnik skupaj ustanovila Študentski servis Kamnik — Domžale. Le-ta skrbi za povezavo med DO in dijaki ali študenti, ki bi želeli med počitnicami delati v delovnih organizacijah. Študentski servis je začel v Domžalah delovati 21. junija 1985, njegov sedež pa je na OK ZSMS Domžale, Ljubljanska 70/II (tel. 721-790). Delovne organizacije lahko svoje ponudbe za počitniško delo posredujejo študentskemu servisu na tel. 721-790 (Domžale), ter 831-026 (Kamnik).

Uradne ure za dijake in študente na ŠS so v Domžalah vsak torek in petek od 9.30 — 13.30 ure, ter vsako drugo sredo (26.6. so bile v Domžalah) od 9.30 — 12.30 in od 14.00 — 16.00 ure.

Prve ponudbe delovnih organizacij za zaposlitev so na ŠS že prispеле in priznati moramo, da so, kar se zaslužka tiče, kar vabljive. Vsi pa vemo, kako nam vsak dinar v tem času prav pride.

Pri vpisu v ŠS je potrebno imeti s seboj 2 sliki, osebno izkaznico in potrdilo o vpisu. Čimpreje pridite na Občinsko konferenco ZSMS Domžale ali Kamnik in postanite član novoustanovljenega študentskega servisa KAMNIK — DOMŽALE.

Mladinski zdravo!

DAVČNA OPROSTITEV ZA VEČINO LASTNIKOV STANOVANJ, TODA VIŠJI PRISPEVEK ZA ZAKLONIŠČE IN NADOMESTILO ZA STAVBNO ZEMLJIŠČE V LETU 1985

Informacija iz Uprave za družbene prihodke

V prvih julijskih dneh bodo občani prejeli odločbe, s katerimi bodo predpisane vse obveznosti od stavb za leto 1985 in sicer:

- davek na posest stavb, poslovnih prostorov in počitniških hiš,
- prispevek za zaklonišče in
- nadomestilo za stavbno zemljišče.

Zaradi sprememb v davčnih in drugih predpisih bodo za večino občanov davki nižji, močno pa se povečuje prispevek za zaklonišče in nadomestilo za stavbno zemljišče.

Osnova za odmero davka in prispevka za zaklonišče je vrednost stavbe, ki je bila letos valorizirana na nivo ugotovljene povprečne gradbene cen m² stanovanjske površine. Zaradi valorizacije vrednosti stavbe (davčne osnove), ki je doslej bistveno zaostajala za realno vrednostjo hiš in stanovanj, prihaja tudi do povečanja navedenih obveznosti. Sicer pa lahko pritrdimo, da so bile te obveznosti doslej minimalne.

Oprostitev za 160 m² stanovanjske površine

Poleg 10-letne oprostitve za nova stanovanja ali stanovanjske hiše, po spremembi zakona o davkih občanov ni obdavčeno 160 m² stanovanjske površine. Površine, ki presegajo ta cenzus, pa so obdavčene ostreje, po progresivni davčni lestvici. Torej večina občanov davka letos ne bo plačala, za lastnike večjih stanovanj pa bo davek višji.

Davek na posest poslovnih prostorov bodo plačali le občani, ki sami v njih ne opravljajo gospodarske ali poklicne dejavnosti. Le-ti pa bodo zaradi višje — progresivne davčne lestvice in valorizirane vrednosti poslovnih površin, plačali bistveno višji davek.

Ostrejša obdavčitev „vikendov“

Tako kot za poslovne prostore, ki jih občan oddaja v najem, velja tudi za počitniške hišice. Zaradi valorizacije vrednosti „vikendov“ in ostre davčne lestvice (od 1% — 1,5% od vrednosti), se davek povečuje kar za nekajkrat.

Takšna sprememba v davčni politiki je gotovo družbeno sprejemljiva. Da pa bi vse počitniške hiše dosledno zajeli v obdavčitev, bo izveden popis na terenu.

Več sredstev za gradnjo zaklonišč Za obračun prispevka za zaklonišča je v naši občini določena naj-

nižja možna stopnja po zakonu o LO — 0,06% od vrednosti stavbe. Zaradi valorizacije vrednosti stavb, pa se leto prispevek povečuje za skoraj štirikrat. Doslej je letni prispevek v povprečju znašal od 500,— do 800,— din, po novem pa bo od 2.000,— do 3.000,— din. Tako bo višina prispevka usklajena z večino sosednjih občin, hitrejši dotok sredstev pa bo omogočil tudi hitrejšo gradnjo zaklonišč.

Nadomestilo za stavbno zemljišče

Nadomestilo za stavbno zemljišče ni bilo povečano že od 1.7.1983 dalje. Z novim odlokom pa veljajo za leto 1985 nove za cca 100% višje stopnje.

Občani plačujejo vse obveznosti od stavb po položnicah v štirih akontacijah. Na položnicah so skupni zneski vseh obveznosti. Kaj kdo plača in kolikšna je posamezna obveznost, je točno razvidno iz odločbe, zato prosimo vse zavezance, da pozorno pregledajo odločbo.

Skupaj z odločbo o odmeri za leto 1985 bosta poslani tudi položnici za III. in IV. akontacijo. Zneski teh akontacij bodo bistveno višji od I. in II. akontacije, kar je razumljivo, saj so naravnane tako, da so vse štiri akontacije enake znesku odmerjenih obveznosti po odločbi.

Prosimo, da informacijo sprejmete z razumevanjem in obveznosti v roku poravnate.

Dragi starši!

Promet v naši občini nenehno narašča, zato je nevarnost na cesti vsak dan večja.

Zdrav otrok je največje bogastvo vsake družine in hkrati družbene skunosti, zato z vami delimo skrb za prometno varnost otrok.

Poletni meseci in dnevi, ko se začno šolske počitnice, so tik pred nami. Za vašega otroka se bo začel brezskrbni počitniški čas. Mladostna prešernost v igri lahko otroka v trenutku potisne iz prometnega zatišja v nevaren prometni vrtinec, da naredi usodno napako za vse življenje.

Za sodoben cestni promet so otroci potrebni vzgoje in znanja, ki mu ga ne more dati le šola, temveč tudi starši in okolica, v kateri živi. Zato bodimo otrokom zgled pravih ravnanj na cesti kot vozniki, kolesarji in pešci. Tega ne pozabimo tudi tedaj, ko se nam mudi na nujen opravke, na delo, ko peljemo družino na izlet ali na počitnice.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri SOB Domžale

Učenec, učenka

Ali veš, da je nevarnost na cesti vsak dan večja?

Zakaj?

Ker je promet vedno večji, ker se nevarnosti premalo zavedamo, ker smo premalo previdni.

Zaradi tega se zgodi vsako leto več nesreč, zato umre vsako leto več otrok in odraslih, zato je vsako leto več invalidov.

Kaj naj storim, da bom bolj varen in da ne bom spravljal v nevarnost drugih?

VEDNO SE MORAM RAVNATI PO CESTNO-PROMETNIH PREDPISIH!

Kadar sem na cesti kot pešec:

- ne tekam, ne skačem in
- se ne igram na cesti!

Kadar sem potnik v avtobusu:

- sedem na sedež, če je prost,
- sedež odstopim starejšim,
- stojim in se držim opore.

Kadar sem v osebni avtomobilu:

- sedim na zadnjem sedežu,
- spredaj se bom smel voziti, ko bom starejši od 12 let, toda
- vselej si bom pripel varnostni pas.

Kadar sem na cesti kolesar:

- se bom vozil le v spremstvu staršev ali odraslih, če še nimam kolesarske izkaznice,
- se bom vozil samostojno, če že imam kolesarsko izkaznico.

Vem, da cesta ni doligon za spretnostno vožnjo!

Pa še to:

- število motornih vozil se v turistični sezoni in v času počitnic večkrat, celo desetkrat poveča,
- zaradi potovanja na počitnice je promet tudi skozi naše kraje bolj gost.

Zato moram biti v počitniških mesecih na cesti še bolj previden!

Živ spomenik NOB

Pohodništvo po „Poti spominov NOB domžalske občine“ stopa v šesto sezono, odkar so to svojstveno transverzalo, ki na najlepši način obuja tradicije NOB, na domžalskem odprli. V dosedanjih petih letih so v komisiji za Pot spominov pri Občinskem odboru ZZZ NOV Domžale vodili natančno evidenco. Miha Bernot, ki skrbno to evidenco vodi, nam je o dosedanjih pohodnikih in pohodih (od 23.5.1980 do 23.5.1985) preučil celo vrsto podrobnosti. Tule so:

V celoti je v teh letih opravilo pot 996 pohodnikov, od tega 578 moških in 418 žensk. Od celotnega števila je bilo na poti 207 pionirjev v starosti do 14. leta, kar pomeni 21 % vseh pohodnikov. Od celotnega števila pohodnikov, ki so pot doslej opravili, jo je opravilo enkrat 781 občanov, ostali pa so večkrat, Jurij Vulkan iz Domžal celo 37 krat. Na pot se odpravljajo pohodniki iz mnogih občin, saj so doslej naštel občan 23 občin; seveda največ iz domžalske (502 občana), iz ljubljanskih občin je bilo 241 pohodnikov, iz Kamnika 81, Maribora 43.

V dveh izdajah so doslej izdali 10.000 vodnikov „Po poti spominov NOB domžalske občine“, doslej so jih prodali 7.200. Ta podatek pa pomeni, da je mnogo občanov, ki pot še delajo, ali pa so opravili samo določene odseke.

V dosedanjih pohodih so se odlikovala z množično udeležbo mnoga planinska društva in sicer PD Tam Maribor, PD PTT Ljubljana, PD Kamnik in drugi. Veliko aktivnosti pa organizatorji ugotavljajo pri učencih in mentorjih na tehle šolah oz. planinskih krožkih: na osnovni šoli Kamniškega bataljona iz Stranj, Osnovni šoli Krašnja, Osnovni šoli Moravče, Osnovni šoli dr. Vita Kraigherja iz Ljubljane in Osnovni šoli Franca Ravbarja iz Dola pri Ljubljani. Med sindikalnimi organizacijami omenjajo sindikat Heliosa, IMP Ljubljana, Milinostroja, Toka.

Od zadnje podelitve je pot opravilo 141 pohodnikov, od tega 18 stanovnikov nad 60 let in kar 39 pionirjev. Izbrali smo jih nekaj in ti najmlajši pohodniki so povedali:

IRENA RUNTAS, učenka, 14 let:

Opravljena pot je zelo zanimiva, bolj kot vsaka ura zgodovine v šoli s knjigo. Na vsakem spomeniku smo prebrali tekst, že prej pa nam je tovarišica marsikaj prebrala iz Vodnika, tako da smo šli kar pripravljeni na pot. Učilo smo se še bolj, ker so nam rekli, da bomo morali opravljati izpite. Pot smo opravili tako, da smo zbrali v enem pohodu po tri žige.

GREGA KOMAR, učenec, 13 let:

Z očijem sva velika navdušena, saj sem z njim to pot opravil že štiri najstič. V planinah, na tej poti seveda tudi sva vedno skupaj, mnogo se pogovarjama, čas hitro mineva. Zaradi tega, ker sem bil že 14 krat na tej poti, pot seveda dobro poznam, vse pomenike, knjižico pa skoraj na pamet. Lepo in zanimivo je, zato bova še hodila.

JURE DOBNIK, učene, 8 let:
To pot, za katero sem pravkar prejel priznanje, sem opravil prvič. Z dedom, ki sem ga spremljal na poti (on jo je opravil že nekajkrat), smo jo prehodili v štirin rundah. Z nama sta hodila tudi bratranec Tomaž in njegov stari ata.

JURE ANŽIN, učenec, 8 let:

Tudi jaz sem hodil s starim atom, ki pozna to pot kot lasten žep. Pa še nekaj, ata Jur Vulkan zna poskrbeti za veselo vzdušje, saj nam nikoli ni dolgčas. Tako sem danes prijel priznanje že za trikrat prehojeno pot.

JANI ANŽIN, učenec, 10 let:

Tudi jaz sem že trikrat opravil to pot, ki je zanimiva, pa ne preveč naporna. Najbolj všeč mi je pri Lukovi bolnici, pa na Šipku. Včasih gresta zraven tudi mami in oči, najraje pa hodim s starim atom. Mnogo hodimo, včasih traja ena runda tudi 6 ali 8 ur, včasih pa le 3 ure. Zanimivo je vedno.

ALEŠ BRATUN, učenec, 12 let:

Zelo rad hodim v hribe, tudi v Karavankah sem že bil, zato sem z veseljem opravil to pot. Da bi jo opravili, nam je predlagala naša mentorica, socialna delavka na šoli tovarišica Ana Esenko. Hvaležni smo ji za ta predlog, pomoč in vse, kar je zagotovila, da nas je polovica od vseh pot tudi opravila.

MOJCA ORAŽEM, učenca, 7 let:

V naši šoli v Stranjah hodim v drugi razred, čeprav sem sicer doma v Stahovici. Tovarišica Marija Golob nas je sprva zbrala 20, potem pa seveda niso vsi končali pot. Zelo všeč mi je na tej poti v bližini Šipka – na Kekcu.

Pomembna jarška pridobitev

Pred dnevi so v obnovljenem objektu nove tovarniške trgovine tovarne Induplati v Jaršah odprli novo bančno agencijo Ljubljanske banke – Banke Domžale. Kot je uvodoma na skromni otvoritveni slovesnosti poudaril Viljem Držanič, direktor domžalske banke, gre za pomembno obogatitev bančnih storitev v tem predelu občine, pridobitev pa je pomembna tako za banko, kraj, občane v KS in delavce združenega dela. V agenciji bodo sprva zaposlili v vsaki izmeni po enega delavca, kasneje – če bo treba – pa bodo agencijo kadrovsko okrepili, to pa bodo storili tudi ob konicah bančnega poslovanja, izplačilih OD in podobno. S tem objektom in bančnimi storitvami kraj in tudi bližnji kraji, mnogo pridobivajo, saj jim je z banko približana ena od pomembnih storitev, ki jih občan danes potrebuje.

Direktor tovarne Induplati Srečko Bergant je izrazil zadovoljstvo nad novo pridobitvijo, saj bodo delavci lahko prejeli svoje OD neposredno ob izhodu iz tovarne, lahko pa bo organizirati tudi dvig denarja za več delavcev hkrati. Banka v Jaršah pa je pomembna tudi za tranzit, ki je v Jaršah dokajšen. V kraju je potniška železniška

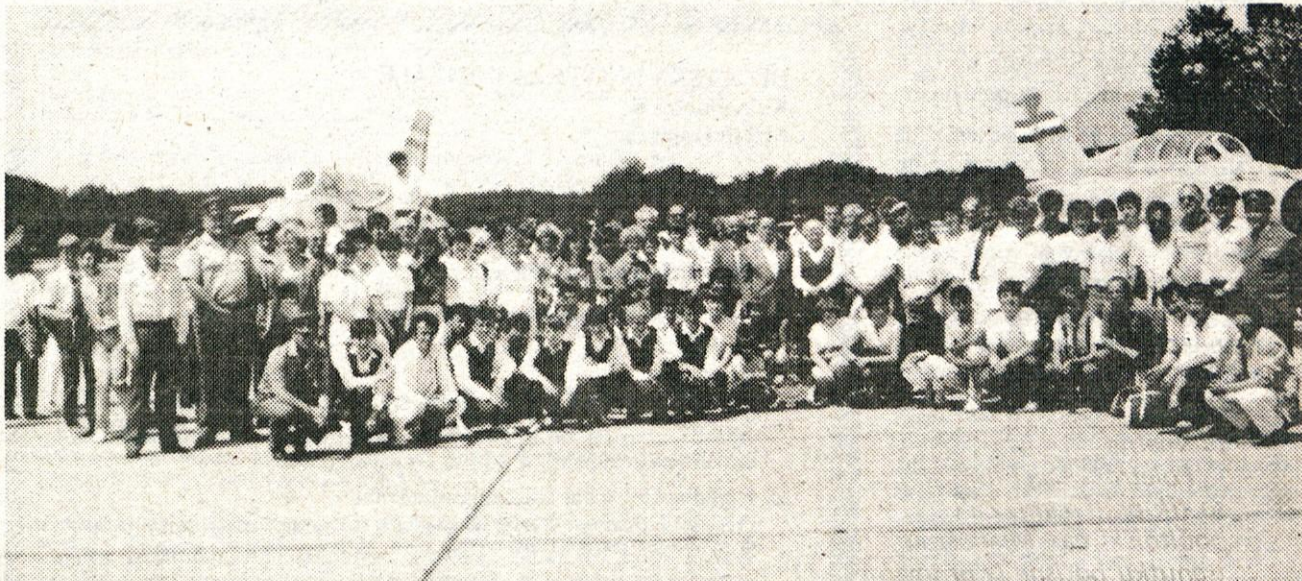
postaja, migracija ljudi iz Kamnika na delo v Domžale in Ljubljano je dokajšnja, zato jo bodo vsi zelo pozdravili. Navsezadnje pa je bližina banke tudi pridobitev za novo, lepo Induplatijevo trgovino.

K besedi se je oglasil tudi predsednik SO Domžale Karel Kušar. Izrekel je zahvalo v imenu občanov za lep

bančni prostor, hkrati pa opozoril na nov prispevek banke približevanju združenemu delu. Poleg Mengša, Vira, Trzina in sedaj še Jarš je tak objekt potreben tudi v Moravčah.

Tak celovit pristop tovarne Induplati v skrbi za občane (ambulanta v tovarni, banka, družbena prehrana) bo zagotovo pomenil vzpodbudo in primer tudi za druge delovne organizacije. Izrazil je prepričanje, da bomo take objekte v občini še odpirali.

Pohvalil je tudi izvajalca del pri opremljanju. Ta dela so zaupali mengeškemu Tamizu, ki jih je opravil v veliko zadovoljstvo. Danes tako beležimo prilično enak design v opremljanju bančnih in drugih javnih objektov. Videz enotnosti v opremljanju gre zaslugam kakovostnega dela mengeškega Tamiza, ki je vnovič potrdil uspešnost svojega dela tudi v banki v Jaršah.

Udeleženci izleta v Pulo ob najsodobnejših letalih našega vojnega letalstva.

Nagrajenci spisov »40 let svobode« na izletu v Pulju

O Poti spominov so povedali:

JOŽE DOBNIK, tajnik Planinske zveze Slovenije

V svojem imenu in v imenu skupine PD PTT ter vseh udeležencev se želim zahvaliti in izreči priznanje organizatorjem te prelepe planinske poti. Vsi, ki smo opravili to pot, nosimo prelepa čustva in spomine s te poti. Ta pot je v resnici edinstvena: spomenik revolucije, NOB, je živa vez, živ spomin na dogodke revolucije, saj vodi od spomenika do spomenika. Ta pot je poseben spomenik. Lepši je od tistih marmornatih, ki marsikaj nič ne povedo.

Pa še nekaj želim poudariti. Ob tej poti živijo izredno prijazni ljudje, domačini odprtega srca, ki s tabo radi spregovorijo, povedo marsikaj o svojih doživetjih, o NOB. Tudi njihov prispevek je velik v naši skupni želji, da obnovimo spomine na vse tisto, kar smo v preteklosti doživeli.

Želim, da bi šlo po tej poti še veliko občanov, zlasti otrok. Prav všeč mi je, da je na tej poti toliko mladine, otrok, naših vnukov...

Ob koncu imam še predlog. Kako lepo bi bilo, da bi vsi šolarji naših šol (morda šolarji od 4. do 8. razreda) po etapah v športnih dneh prehodili to pot in tako spoznali našo slavno zgodovino. To je moj predlog k razvoju množičnosti na tej lepi poti.

24. junija so obiskali Pulj učenci osnovnih šol – nagrajenci spisov na temo 40. let svobode. Izlet zanje je pripravil Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Domžale, ki je hkrati popeljal na ta izlet tudi mentorje šolarjev, folklorno skupino iz Mengša ter ansambel bratov Stopar. Od 72 mladih je bilo na izletu tudi 28 predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in tistih, ki so pripevali sredstva za izlet.

Na omenjenem enodnevnem izletu v Pulju je bil mladim omogočen ogled Letalske vojaške akademije, trenažnih in drugih letalskih naprav, posebej zanje pa so pripravili tudi ogled vseh, celo najsodobnejših letal, s katerimi razpela naša armada.

V popoldanskem delu sporeda so si ogledali življenje in delo kopne vojske v kasarni Vladimir Gortan v Pulju. Predstavniki kasarne so jih seznanili z bogato borbena tradicijo enote, ki nosi ime po nardonem heroju Vladimirju Gortanu, razkazali muzej, ter prav tako pripravili veliko razstavo orožja, municije in opreme kakršno uporablja kopenska vojska.

Posebej se je prilegel vojaški pasulj v kasarniški kantini, prijetno vzdušje pa sta pripravila folklorna skupina iz Mengša ter z domačimi vižami ansambel bratov Stopar.

Oblika organiziranja izleta, skupaj z ogledom vojaškega življenja naše oborožitve in krepitve stikov z vojniki, se je pokazala kot čudovita nagrada za mlade, ki na ta način preko spoznavanja najbolje utrjujejo tudi vezi bratstva in enotnosti.

Večerne ure so minile ob morju v Banjolah in sicer pri domu Zveze združenj borcev. Nekateri so se zmočili v še precej hladnem morju, drugi pa so prisluhnili skupaj z gosti doma domačim vižam ter si ogledali še en folklorni nastop mladih Mengšanov.

Hvala organizatorjem za lep izlet je najmanj, kar so si zaslužili za dobro organizacijo.

Za vojake kasarne Vladimir Gortan so mladi mengeški folkloristi v Pulju pripravili prikaz slovenskih ljudskih plesov.

Razvojna pot – mali obrti več pozornosti

V začetku junija je bil v Jamarskem domu na Gorjuši redni letni občni zbor Obrtnega združenja Domžale, ki ga je po izvolitvi delovnega predsedstva s predsednikom Vinkom Kuntaričem odprl Marjan Smolnikar, predsednik Izvršnega odbora združenja. V uvodnem referatu, ki ga zaradi obsežnosti ter obilice podatkov le povzemamo, je ugotovil, da se število samostojnih obratovalnic kljub mnogim težavam vendarle povečuje. Večje število obratovalnic je tako med proizvodnimi obrtniki, kot tudi med storitvenimi.

Današnje stanje

Marjan Smolnikar je delegatom predložil med drugim tele podatke. V proizvodni in storitveni obrti je 822 obratovalnic, samostojnih gostincev je 72, avtoprevoznikov pa je 165. Ob tem je 8 prodajal na drobno. Ob tem je še 9 obratovalnic domače obrti, v občini pa je še 340 t.i. popoldancev.

V združenju je posvečena temeljna skrb strokovnemu in gospodarskemu napredku drobnega gospodarstva, ki mora delovati predvsem za čimboljše vključevanje v delovne organizacije oz. družbeni gospodarski potencial.

Lani je bila izdelana analiza trenutnega stanja v drobnem gospodarstvu, ki je pokazala, da povišanje prometa pri zasebni obrti ne dosega inflacijske stopnje. Nujno bi bilo zato preveriti, po mnenju Marjana Smolnikarja, možnosti davčnih olajšav – zlasti za tiste obratovalnice, ki bodo vlagale v razširjeno reprodukcijo, boljše opremo in stroje, pa tudi dejavnosti, ki so nízko akumulativne.

Dobrošno pozornost je združenje posvetilo tudi sejemski dejavnosti, želijo pa afirmirati tudi nekatere skoraj že docela opuščene obrti. V ta namen so posneli film o obrteh, ki jih želimo ohraniti.

Obrtno združenje je na osnovi sklepa prejšnje skupščine vezalo pri LB Banki Domžale svoja sredstva kot dolgoročni depozit z namenom kratkoročnih gotovinskih kreditov za svoje člane. Ta sredstva je oplemenitil še Sklad za izobraževanje delavcev v zasebnem sektorju na osnovi pogodbe. Fond teh sredstev pa povečujejo tudi sami obrtniki za članski pristop. Krediti se dodeljujejo na podlagi posebnega pravilnika. Trenutno je včlanjenih že 91 obrtnikov, ki uporabljajo ta sredstva.

V Obrtnem združenju Domžale delujeta dve sekciji – in sicer gostincev in avtoprevoznikov – kažejo pa se tudi potrebe po ustanovitvi novih sekcij.

Pred nedavnim so ustanovili Aktiv Zveze borcev NOV v Obrtnem združenju, ki bo – tako upajo – pomagal razrešiti najpomembnejša vprašanja.

V združenju posvečajo mnogo skrbi inovacijskim prizadevanjem, skrbijo za svoje upokojene člane (185 jih je), povezujejo se z združenji pobratenih občin Indjija in Velika Gorica ter opravljajo še mnogo drugih za razvoj in perspektivo obrtnikov pomembnih nalog.

V bogati in raznorodni razpravi, ki je sledila, sta sodelovala tudi predsednik Izvršnega sveta SO Domžale Milan Marolt in predsednik SO Domžale Karel Kušar.

Milan Marolt je poudaril, da vse, kar je bilo v Obrtnem združenju narejeno, dokazuje, da se združenje lepo uveljavlja. Združenje je tisti dejavnik, ki se vključuje v snovanje politike, urejanje tekočih stvari, je med najbolj aktivnimi v Sloveniji, vključuje se v vse dejavnosti. Iz teh podatkov se tudi vidi, da obstaja zanimanje za odpiranje novih obratovalnic. To zanimanje je vedno bolj prisotno, da se stvari vendarle premikajo naprej. Vendar se ob vsem povedanem ta sektor družbe-

ne reprodukcije ne razvija tako hitro, kot bi sami želeli.

Naša perspektiva je usmerjena v nove produktivne naložbe, v nova delovna mesta. Ob tem želimo stimu-

lativno davčno politiko, zdrave davčne usmeritve.

Delegati so razpravljali tudi o družbenopolitičnem in samoupravnem delu v Obrtnem združenju, statusu obrti v občini nasploh, o bančnih vidikih dela ter še o marsičem drugem.

Letni občni zbor so sklenili s podelitvijo priznanj Obrtnega združenja nekaterim zaslužnim družbenim in javnim delavcem: Viljemu Držaniču, Vinku Okršlarju, ter Maksu Jeretini. Za zaključek je zapel zbor Rudolf Božič iz Radomeli pod vodstvom Katarine Arčon-Žavbi.

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

Kolodvorska 6
61230 Domžale

IMATE MIKRORAČUNALNIK, pa ne znate ravnati z njim ali ne veste, kako ga pametno uporabiti?

V juliju in avgustu organiziramo:

1. Začetni tečaj mikroracionalništva za
 - a) mladino
 - b) odrasle
 (Osnove hardware-a in software-a ter programskega jezika BASIC za računalnike tipa SPECTRUM, COMMODORE, AMSTRAD in MSX – 30 ur)
2. Nadaljevalni tečaj mikroracionalništva (Ukazi PEEK in POKE – prehod na resno programiranje, poslovna raba, urejanje tekstov, skrivnosti računalniških iger, dinamična računalniška grafika – 50 ur)
3. Tečaj strojnega jezika za mikroprocesor „Z 80 A“ (Pregled registrov in CPU, rutine v ROM-u, zaščita programov, prodor v skrivnost komercialnih iger – 30 ur)

Vse informacije dobite v tajništvu Delavske univerze Domžale, Kolodvorska 6, kjer se lahko tudi prijavite vsak dan od 8. do 13. ure, ob sredah do 16. ure (tel.: 721-082 ali 722-278).
Rok prijav: 20. julij 1985

Naša turistično gostinska akcija:

Senca za gosta

Poletje je tisti letni čas, ko vsi, kar nas je, iščemo senco, hlad, mrzlo pivo, hladno zavetje. Kako je torej v naši občini poskrbljeno senco za gosta? V naši akciji smo malo prečesali naše kraje in zabeležili nekaj mest, kje nudijo v teh poletnih dneh senco za gosta. Tukaj so mesta:

Gostilna „KEBER“ Domžale:

Gostilna nudi gostom košato senco pod starimi kostanji. Točeno pivo je na voljo, sicer pa je sloves Kebrove

gostilne star in znan: domače, dobro, okusno, sveže jedi, ki jih njihove gosti že poznajo. 60 ljudi na vrtu lahko najde senco. Zaprti imajo ob sobotah in nedeljah.

Financiranje izgradnje javnih zaklonišč

Z zakonom predpisani prispevki za zaklonišča in z občinskim odlokom določene stopnje prispevkov se zbirajo na posebnem računu za gradnjo in adaptacijo javnih zaklonišč občine Domžale. Zbrana sredstva se uporabljajo le za graditev, opremljanje in vzdrževanje javnih zaklonišč v skladu z načrtom graditve zaklonišč. Izjemoma se ta sredstva lahko uporabijo za zagotavljanje potreb po javnih zakloniščih tudi za združevanje sredstev za gradnjo skupnih zaklonišč v skladu z načrtom graditve zaklonišč. O razporeditvi in uporabi sredstev odloča svet za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito skupščine občine.

Prvi odlok, ki je določal stopnje prispevkov, je v občini Domžale pričel veljati s 1.1.1977.

V skladu z novim zakonom novelirani odlok, ki je začel veljati 6.8.1983, je omogočil bistveno hitrejšo zbiranje sredstev iz prispevkov, saj so bile določene stopnje nekaterih prispevkov 100 % višje. Od leta 1977 do danes se je na posebnem računu zbralo 26.318.598,15 din. Več kot 75 % teh sredstev se je zbralo v zadnjih letih.

Sredstva so se izključno razporejala oz. uporabljala za namene, ki jih določa zakon. V dosedanjem obdobju so se sredstva usmerila v gradnjo javnega zaklonišča v novem objektu Doma počitka Mengeš za 66 zakloniščnih mest kot javno zaklonišče (6.497.000,00 din) in v pripravi na gradnjo javnega zaklonišča za 200 oseb v okviru objekta SPB-1 (II. faza) v Domžalah. Predračunska vrednost javnega zaklonišča v Domžalah znaša na osnovi investicijskega programa 30.000.000,00 din. Ker sredstva iz prispevkov ne zadoščajo za pokritje celotne investicije, bomo najeli tudi ustrezni kredit.

Vzporedno s temi prizadevanji za prizadevanji za zagotavljanje nišnih mest v javnih zakloniščih poteka tudi izdelava načrta graditve zaklonišč v občini Domžale, ki bo omogočil temeljit pregled potreb po zakloniščnih mestih. Že danes ugotavljamo, da bo s sedanji stopnjami prispevkov za zaklonišča nemogoče hitreje zagotavljati potrebna zakloniščna mesta.

Občinski Odlok o zakloniščih in drugih zaščitnih objektih določa minimalne stopnje vseh prispevkov za zaklonišča, ki jih določa zakon o splošni ljudski obrambi in družbeni samozasčiti. Enega od prispevkov plačujejo tudi lastniki stanovanjskih, počitniških in drugih stavb in prostorov ter dela stavb in sicer v letni višini 0,06 % nabavne vrednosti stavbe. Z valorizacijo vrednosti stavb bo znesek prispevka skoraj 4 krat večji kot doslej, vendar moramo vedeti, da so bile doslej vrednosti stavb in prostorov oziroma osnove za obračun tega prispevka nižje.

Kdaj bo zgrajeno javno zaklonišče v posameznem naselju je glede na vse navedeno danes nemogoče odgovoriti. Sleherni delovni človek in občan bi moral izračunati, koliko je doslej prispeval finančnih sredstev z odlokom določenih stopenj prispevkov.

Sekretar
Sekretariata za ljudsko obrambo
občine Domžale
Lado Goričan

Kava bar „LEONARDI“:

V razširjenem bifeju Kava bar Leonardij na Viru gostom ponudijo senco na čudovitem senčnatem vrtu in sicer vsak dan od 9.30 do 22.30 ure. To je edini lokal, ki ni zaprt

noben dan v tednu, sicer pa ponudijo od osvežilne zbirke v vročih dneh točeno pivo, ledeno kavo, sladoled, sadne kupe in kokteile po izbiri. Tudi glasbo za mlajša ušesa je v lokalu moč slišati.

POZD REPOVŽ – restavracija v Domžalah:

100 zunanjih sedežev ponudijo gostom za vroče dni v bližini bazena, ki je tačas nanovo urejen. Odprto imajo od 10. do 22. ure, ob nedeljah pa imajo zaprt. Bistro z 32 sedeži je

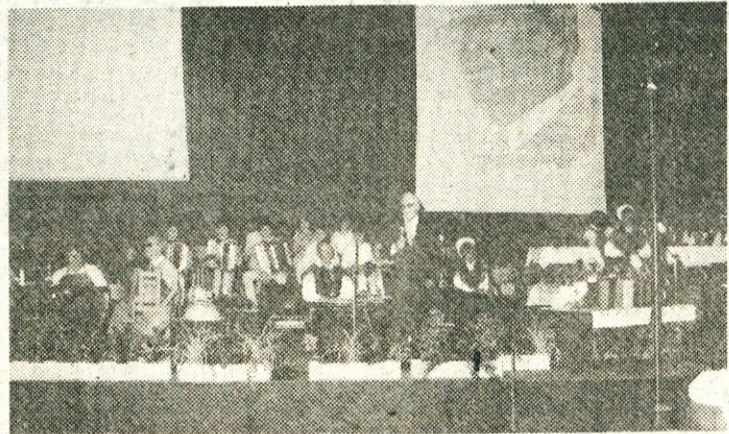
odprto prav tako od 9. do 22. ure.

Na vrtu gostom v vročini ponudijo več vrst sadnih kup, svetlo in temno pivo, sladoled, ledeno kavo, kokteile, dopoldne pa uvajajo za vse več občanov, ki pridejo v lokal, okusno in poceni malico.

Poslej vsako leto:

V Domžalah se dobimo

Prireditev se je pričela v petek 31. maja že ob 19. uri s povorko narodnih noš, pod vodstvom Franceta Brojana, in domžalske godbe na pihala takoj po končani plohi, ki je kot običajno vsak dan komunalni priskočila na pomoč pri izpiranju cest. Zaradi tehničnih težav priprave dvorane je sama prireditev v Hali Komunalnega centra pričela z manjšo zamudo, ki se je maščevala do konca, saj se je tudi ta premaknil pozno v noč. Vendar zaradi tega ni bilo slabe volje, saj je bil program pester, da je kaj.

V prvem delu so se predstavili neznani talenti: harmonikar Anže Strniša, na citrah Rado Kokalj, harmonikarja in pevca Pepca Blejca in Lojze Jagodič; na starem šivalnem stroju za izdelavo slamnika je Matilda Kaplja pridno šivala slamnike, med tem ko jo je spremljal na harmoniki slepi harmonikar Tine Capuder iz Krnine. Posebno pa so navdušili občinstvo pevci bratje Omahna, ki sta jih spremljala na kitaro oče Janez in na harmoniko Tone Habjanič.

Glasbena šola Domžale je predstavila svoje gojence na kitari, petju, klarinetu, harmoniki in na citrah v kvalitetni interpretaciji in veliko mero ljubezni do domače glasbe, kot je dejala ravnateljica šole Milka Živulovič v razgovoru po nastopu.

Nestrpno so pa med tem čakali pred halo godbeniki Domžale godbe na pihala, da pričenejo osrednji del programa. Po scenariju prikorakajo ob zvokih slovenske koračnice in pod taktirko dirigenta Toneta Juvana v dvorano do odra in takoj za njimi še Folklorna skupina DKD Svobode iz Mengša, ki je zaplesala v sredi dvorane. Breda Kurtzweil pravi, da vložil v študij in vadbo progama veliko svojega prostega časa, ker ji predstavlja veliko zadovoljstvo. Moški pevski zbor R. Božič iz Radomelj je pod vodstvom Katarine Arčon Zavgibje ubrano zapel dve pesmi. Oktet Tosama je to leto slavil 15 letnico obstoja in uspešnega delovanja za kar je na tej prireditvi dobil posebno priznanje občine, ki mu ga je podelil predsednik občinskega sindikalnega sveta Domžale Miroslav Birk.

V svoji vniemi za prikupno ljudsko pesem so zapeli in zaigrali kar trije priznani ansambli. Ansambel Tineta Stareta, Nika Zajca s fanti iz Doberpolja in Planinski kvintet Tonija Savnika so navdušili razpoloženo publiko.

Dramska skupina Mirana Jarca iz Škocjana se je predstavila z odlomkom iz Bevkovega Kaplana Martina Cedermaca.

Domžalski oktet je zaključil kulturni program in s pesmijo povedel vse skupaj v zabavni del programa v katerem so sodelovali skoraj vsi nastopajoči.

V nagradnem ugankarskem tekmovanju, ki se je prepletalo med glasbo in plesom, so bile podeljene lepe praktične nagrade udeležencem iger, ki so jih darovale domžalske delovne organizacije. Med drugim je treba omeniti sodelovanje znanih gostov iz kulturnega življenja Domžal, kot so akademski slikar Danijel Fugger, pisec Stane Stražar ker kronist Tonček Ravnikar, ki je predstavil tudi svoje edinstveno delo – rodovnik družine Ručigaj iz Dobena. Za presenečenje pa je poskrbela slaščičarna Kalimero, ki je občinstvu poklonila preko meter visoko nadstropno torto.

Splošni vtisi o prireditvi sami so bili zelo ugodni. Občinstvo si takšnih prireditev želi več, saj je bilo v sicer zelo zgoščenem programu prikazano delo od začetnika do mojstra, od mladine do poznih let življenja, vse kar se najde v Domžalski občini. Mnogo prijavljenih je bilo potrebno odkloniti in jih povabiti, da se pripravijo za naslednje leto.

Fotokinoklub Mavrica je spremljal celotno prireditev z vsebinsko zelo dobro urejeno slikovno opremo, kar je dalo programu poseben poudarek in reklamo.

V kvizu je bilo iz ust 20 kandidatov moč slišati marsikaj v poduk in zabavo iz vsakdanjega življenja Domžal ter zgodovino. Naslednje leto, ko bomo zopet praznovali občinski praznik lahko pričakujemo še boljši program saj je premiera po oceni občinstva bila kljub nekaj spodrsrljajev dobro sprejeta, enkratna in zaželjena.

Prireditelj Občinski sindikalni svet ZSS Domžale se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli podprli s finančnimi ali drugimi prispevki to prireditev.

Foto: Vili Majhenič
Tekst: Ivo Kranjc

Inštitut za livarstvo v Domžalah

Pred nekaj tedni je izšla v časopisu »Delo« vest, da so livarji Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Vojvodine sprejeli na skupščini sovlagateljev izgradnje peskokopa v Moravčah sklep o osnovanju raziskovalno razvojnega inštituta. K temu so jih vodili že dosedanja dosežki v TERMITU, predvsem pa dejstvo, da livarstvu primanjkuje ustreznih surovin, veziv in pomolnih livarskih sredstev in da je še vedno vezano na vprašljiv uvoz. Dobavitelji teh surovin so v industrijskih deželah obenem tudi nosilci razvoja livarske tehnologije, saj morajo biti vedno korak pred livarnami. Tega pri nas še ni. Raziskovalnih institucij, odkoder naj bi črpali domače znanje za tak razvoj, v Jugoslaviji ni. V okviru univerz sicer obstaja več kateder za livarstvo, katerih delo je namenjeno predvsem pedagoškemu procesu in niso po obsegu namenjene raziskovalno-razvojnemu delu. Med razvojnimi težnjami livarn, od katerih večina sledi zahtevam mednarodnega trga in med stanjem pri nas, se pojavlja razkorak.

V Termitu je bila do sedaj izvedena rekonstrukcija obratov za pridobivanje kremenovih peskov in oplaščenih peskov, pri čemer je bilo zgrajeno vse na osnovi domače tehnologije in doma izdelane opreme. Termit je pri snovanju in izboru opreme kakor tudi pri tehnologiji izdelave proizvodov ves čas tesno sodeloval z raziskovalnimi institucijami, predvsem z Univerzo Edvard Kardelj v Ljubljani, VTOZD Montanistika, Metalurškim inštitutom, Rudarskim inštitutom, Geološkim zavodom Ljubljana in drugimi. Na skupščini je bil sprejet tudi sklep, da se prične z izdelavo v ognju obstojnih mas za potrebe livarn in železarn, kakor tudi prepotrebnih veziv, ki se uporabljajo za izdelavo livarskih kalupov. Tak program pa zahteva stalno raziskovalno razvojno delo, za kar pa v Termitu zaenkrat ni ustreznih kadrov, niti opreme, uvesti pa je potrebno tudi vsakodnevno rutinsko kontrolo z novejšimi metodami in aparaturami. Poseben problem predstavljajo tudi tako imenovane pilotne preiskave, ki so nekakšen vmesni člen med laboratorijskimi preiskavi in redno proizvodnjo. Za postavitve takšnih naprav, ki pomenijo verifikacijo laboratorijskih dosežkov, ni zaenkrat prostora niti v laboratorijih Univerze v Ljubljani, niti v Termitu. Zato med 70 udeleženci skupščine ni bilo delegata, ki bi nasprotoval zamisli o ustanovitvi takega raziskovalno razvojnega inštituta. Predložena je bila zasnova raziskovalnega programa, potrebnih prostorov in opreme. Poudariti je potrebno, da pri tem ne gre za veliko enoto. Predvideno je, da naj bi bilo zaposlenih le nekaj strokovnjakov – raziskovalcev, ki bi izvajali zastavljene naloge od raziskav preko pilotnih preizkusov, pol-industrijske proizvodnje do končnega cilja to je redne proizvodnje. Prostori naj bi zavzemali do 500 m² površine, in naj bi obsegali v osnovi laboratorije in poseben prostor za pilotne preiskave. Nabaviti bo potrebno specifične aparature za raziskave in kontrolo livarskih surovin, veziv in pomolnih livarskih sredstev z ustrežno računalniško opremo. Obseg potrebnih finančnih sredstev je predviden po sedanjih cenah na 120 milijonov din, od tega bo približno polovica namenjena za izgradnjo in opremo prostorov in laboratorijev, polovica pa bo služila za nabavo aparatur, ki so večinoma inozemske. Finančna sredstva so zagotovili sovlagatelji, pri nabavi inozemskih aparatur pa naj bi sodelovala tudi Raziskovalna skupnost Slovenije. Kadrovsko vprašanje bodo reševali v sodelovanju z Univerzo E. Kardelja v Ljubljani, VTOZD Montanistika. Delo bo potekalo predvsem teamsko, pri katerem bodo sodelovali strokovnjaki iz Termita ter iz drugih raziskovalnih institucij in delovnih organizacij. Stem bi bilo preprečeno preveliko štirjenje, kar bi verjetno zmanjšalo učinkovitost dela.

Drugi pomemben cilj je vzgoja kadrov na vseh stopnjah in prenos znanja v livarne, kar bo potekalo s praktikanti in štajisti.

Predvideno je, da naj bi bili v letošnjem letu izdelani potrebni načrti z gradnjo pa naj bi pričeli v naslednjem letu. Če bo teklo vse po predvidevanjih, naj bi inštitut pričel z delom koncem naslednjega leta.

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

Delovni čas:

– dopoldne od 8.00 do 12.00
– popoldne od 16.00 do 18.00
– sobota od 8.00 do 12.00 ure.

JAKA BAR Homec:

Sedežev na vrtu lokala, ki deluje od 10. do 22. ure, je 40. Sicer pa gostom v Jaka baru na Homcu ponudijo

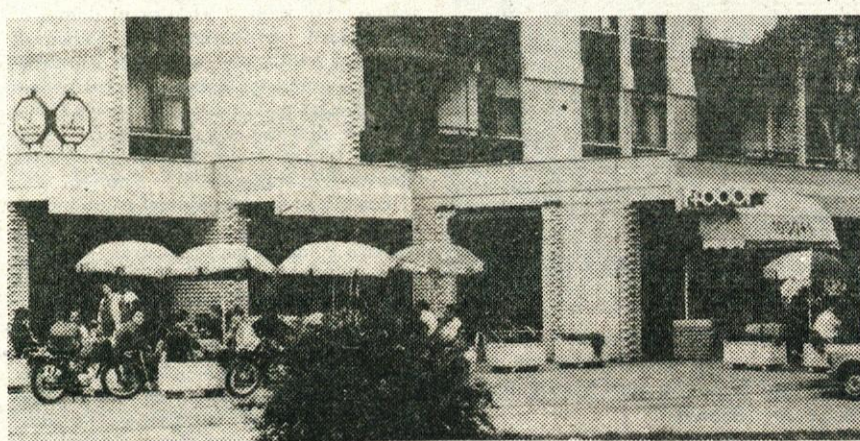
točeno pivo, sladoled, ledeno kavo, sadne kupe, več vrst toastov. Sicer pa so za mlajše goste namenili glasbeno kuliso, ki je za „modernejše“ uho oz. za mlajše obiskovalce.

HRAM ROŽICE Mengeš:

30 sedežev imajo v lokalu, ki je odprto od 8. do 21. ure – razen ob nedeljah. Gostom so pripravili celo vrsto osvežilnih pijač. Ob obisku so

navedli tele specialitete: točeno svetlo in temno pivo, „t'rzenga“, sladoled, ledeno kavo, sadne kupe, več vrst koktejl, suhe domače klobase s hrenom, toast s ketchupom, razne bovine, ipd.

Lokal 1000 + 1 Domžale:

Senco ponujajo „marele“ – lastnik pa je pripravil 30 sedežev. Delovni čas je od 7. do 22. ure, lokal pa je odprt ves teden. Nudijo sadne kupe, sladoled (9 vrst), ledeno kavo, točeno pivo, kokteile ...

Bistro „MINUTA“ Domžale:

Na vrstu, koder načrtujejo večjo

pomično streho, imajo pod senčniki 30 sedežev. Delovni čas je od 7. do 22. ure, ob sobotah pa imajo odprto od 7. do 12. ure. Ob nedeljah je zaprto.

Nudijo točeno pivo, sladoled, ledeno kavo, sadne kupe, jedila po naročilu, poleti pa najbolj grede različne solate; kar 15 različnih ponujajo.

Gostilna „NAROB“ Trzin:

Pod leseno streho, ki je istočasno in streha in zavetje pred poletnim dežjem, seveda tudi imenitna senca, je na voljo 70 sedežev. Hrana je po

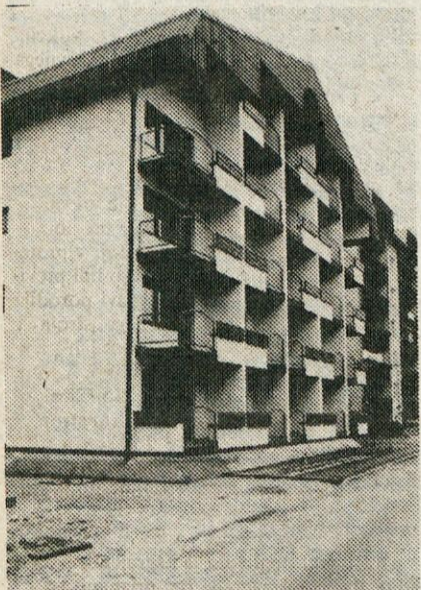
izbiri, poleg odlične kuhinje pa od osvežilnega ponujajo osvežilne pijače, sadne kupe, ledene kave in druge dobrote. Odprto imajo od 12. do 22. ure, razen ob torkih in sredah.

Nove zmogljivosti doma upokoencev v Mengšu

Zaradi čedalje slabših pogojev bivanja so se v občinski samoupravni interesni skupnosti in tudi samem Domu počitka Mengeš že dalj časa odločali, da z večjimi posegi sanirajo obstoječe bivalne zmogljivosti ter zgradijo nove prostore kot so kuhinja, jedilnica, pralnica in prostori za medicinsko oskrbo.

Ob občinskem prazniku občine Domžale so v Domu počitka Mengeš prejeli občinsko priznanje, ki je bilo podeljeno na svečani otvoritvi. Podelili so ga za več kot 60-letno delo na področju domskega varstva ostarelih.

O tem in o drugih novostih, ki jih novogradnja prinaša, smo se pogovarjali z direktorjem Doma počitka Mengeš – Srečkom Berčičem.

Novi prizidek Doma počitka v Mengšu.

Gradnja prizidka je stekla l. 1984, vsa dela pa je prevzelo vključno s projekti GP Beton Zagorje. Vrednost del znaša cca 150 milijonov, katere so prispevale skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, samoupravna stanovanjska skupnost, skupnost socialnega skrbstva in sam Dom počitka Mengeš. Investitor objekta je samoupravna stanovanjska skupnost, ki vodi tudi vsa strokovna opravila.

Z novim objektom smo pridobili 124 novih ležišč. Tako bo skupna nova zmogljivost Doma počitka znašala 200 ležišč. Nova zgradba je zgrajena po naj sodobnejših dognanjih gerontologije, predvsem pa pomeni obogatitev skrbi zlasti za tiste, ki potrebujejo večjo zdravstveno nego.

Od skupne zmogljivosti novega prizidka 124 ležišč je 84 ležišč v treh in štiriposteljnih sobah, namenjenih za oskrbovance, ki potrebujejo večjo

zdravstveno nego, ostali oskrbovanci v novem delu pa bodo v eno in dvoposteljnih sobah. Predvidevajo, da bo znašala cena za mesečno oskrbo okoli 30.000 din.

Glede na to, da je z novogradnjo na voljo več sprejemnih zmogljivosti v Domu počitka, je prosto do zasedbe še določeno število sob. V Domu počitka želijo, da se jim interesenti javijo in zato vabijo ostarele občane, da si nov prizidek ogledajo in eventualno prijavijo za bivanje.

Objekt, o katerega gre beseda, je bil svečano odprt v petek, 28. junija, otvoritve pa so se udeležili predstavniki republiškega in občinskega družbenopolitičnega življenja. V kulturnem sporedu so sodelovali Mengeška godba, mešani pevski zbor Svoboda Mengeš

Tile poklici so bili namenjeni za zmogovalce gimnastičnega tekmovanja na prostoru pred Osnovno šolo Matije Blejca Matevža v Mengšu.

95-let Gasilskega društva Mengeš so Mengšani počastili s slavnostno povorko skozi mesto.

Na svečani prireditvi ob 95-letnici društva je spregovoril predsednik SO Domžale Karel Kušar.

96 let mengeškega gasilskega društva

Mengeški gasilci so v juniju izpeljali celotni program prireditev, ki so jih pripravili ob 95-letnici delovanja svojega društva. Kot smo na kratko že zapisali, je bilo 30. junija 1890. leta v Mengšu na pobudo domačina Miška Stareta po zgledu nekaterih drugih večjih krajev v Sloveniji ustanovljena prostovoljna požarna bramba. Ta dan je namreč osem članov in župan Janez Levce podpisalo Službeni red prostovoljne požarne brambe v Mengšu. Že pred tem datumom pa so bili Mengšani zavarovani pri zavarovalnici v Gradcu, za gašenje pa so kupili dve brigalnici.

Program prireditev je potekal od 8. do 16. junija. Začeli so ga s tradicionalno nogometno tekmo med gasilci in godbeniki, poleg te tekme pa je bilo še nekaj drugih tekmovanj, kot je nošenje gajbic, prevoz vode v samokolnicah in tek v vrečah. Tudi rezultat teh uvodnih, ogrevalnih tekmovanj je bil v skladu z namenom – 2 : 2.

13. junija je potekala v Mengšu velika mesekatorska vaja na meji med DO Melodija in Filcem. Šlo je za namišljeni požar, ki ga je pogasil 70 gasilcev. Ob tem je treba omeniti, da je vodstvo vaje naletelo na veliko pripravljenost in dobro sodelovanje z obema kolektivoma, kar tudi po svoje potrjuje, da se tudi v teh dveh delovnih organizacijah dobro zavedajo pomena gasilske dejavnosti.

Ob 95-letnici gasilskega društva je GD Mengeš pod pokroviteljstvom Občinske gasilske zveze Domžale, Krajevne skupnosti, DPO in DO iz Mengša pripravilo slavnostno akademijo v Kulturnem domu. V kulturnem programu so sodelovali Mengeška godba pod vodstvom kapelnika Francija Lipičnika, Mešani pevski zbor Svobode Mengeš pod vodstvom Tomaža Habeta, član dramske sekcije Svobode Janez Hafner in recitatorji Kulturnega društva Osnovne šole Matije Blejca – Matevža.

Pozdravni nagovor je imel najprej predsednik mengeškega društva Jože Žargji. Poudaril je, da so mengeški gasilci posvetili vse svojo pozornost boljši aktivnosti, visoka obletnica pa je nova vzpodbuda k nadaljnjemu delu.

Slavnostni govornik na akademiji je bil predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar, ki je najprej na kratko orisal začetek delovanja mengeškega društva,

potem pa je visoko obletnico povezal tudi z drugimi pomembnimi mejniki naše preteklosti – 40-to obletnico svobode in velikega napredka, nato pa se je ustavil ob današnjem konceptu SLO in DS ter nasploh ob humani dejavnosti gasilskega poslanstva tako v Mengšu kot v širšem prostoru, na koncu pa je čestital vsem jubilarantom in jim zaželel še veliko uspeha pri nadaljnjem delu.

Ob tej priložnosti je bilo podeljenih tudi več republiških, občinskih in krajevnih priznanj oz. odlikovanj.

Republiška priznanja so prejeli Stane Tome, Stane Mušič, Franc Blejc in Jože Žargji.

Priznanja oz. odlikovanja občinske gasilske zveze so prejeli: Bergant Ivan, Čebulj Zdravko, Borin Stefan, Lemut Rafko, Vrhovnik Brane, Pečnik Franc, Kunstelj Jože, Kuralt Lado, Dornik Franc.

Gasilsko društvo pa je podelilo trga, odlikovanja za dolgoletno službovanje in sicer za 10 let: Janezu Isteniču, Janezu Koscu, Rajku Orlu, Marku Pavliju, Albinu Revnu in Tomažu Žargiju.

Za 20-letno delo pa: Janezu Burgarju ml., Feliksu Burgarju ml., Cirilu Burgarju ml., Janezu Burniku, Zavraku Čebulju, Sreču Čebulju, Martinu Černetcu, Lojzetu Divjaku, Branetu Lužarju, Jožetu Malusu ml., Jožetu Peru in Antonu Ulesu.

Za 30-letno delo pa: Štefanu Borinu, Karlu Divjaku, Tonetu Hrenu, Tonetu Ipavcu, Janezu Jenku, Ladu Kuraltu, Francu Levcu, Stanetu Maroltu, Stanetu Mušiču, Francu Orlu, Janezu Peru, Mihi Sršenu in Francu Šimencu.

Za 40-letno delo pa: Ladu Kavčiču, Janezu Skoku, Julijanu Slevcu in Antonu

Žargiju.

Za 50-letno delo sta dobila priznanje Alojz Beljčan in Vinko Jagodic, za 60-letno delo pa Stane Kosec.

Naslednjega dne, 16. junija, so mengeški gasilci sprejeli goste iz pobratene občine Koprivnica. V Mengšu sta goste pozdravila predsednik domačega društva Jože Žargji in predsednik skupščine KS Mengeš Janez Dimec. Koprivničane je sprejela tudi mengeška godba s pozdravno koračnico.

Popoldne pa se je po mengeški glavni cesti odvijala slavnostna parada, v kateri so sodelovala vsa društva iz domače občine, bilo pa je tudi, poleg koprivniških, še nekaj sosednjih gostov. Vil se je dolg spreved gasilcev v paradnih uniformah, sodelovali so tako domači kot moravški godbeniki, veliko narodnih noš, konjeniki in kolesarji, največjo pozornost pa so vzbudili številni avtomobili gasilskih društev. Naša občina je resnično dobro opremljena.

Parada je zaključila svojo pot v mengeškem poletnem gledališču, kjer so Koprivničani podelili v znak prijateljstva in nadaljnega sodelovanja ter razvijanja bratstva in enotnosti mengeškimi gasilcem srebrno priznanje, prav tako pa so se jim oddolžili mengeški gasilci. Po kratkem sporedu je poveljnik Franc Blejc dal povelje: „Razhod“ in začelo se je spontano tovariško srečanje, ki pa ga je zvečer žal prekinilo slabo vreme.

Kljub temu je treba ugotoviti, da je bil spored prireditev izpeljan v celoti, da je bila 95-letnica dostojno obeležena, da je domače društvo dalo v roke vodji strojnega parka Francu Dorniku novo, obnovljeno vozilo in da se je zavezalo, da bo 100-letnico že praznovalo v novem domu družbene samosaščite, ki ga bodo zgradili skupaj z godbeniki.

Ivan SIVEC

6. zbor udeležencev samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev za razširitev proizvodnih zmogljivosti v TOZD Peskokopi v Moravčah:

Termit izpolnjuje količinske in kakovostne obljube...

Pred dnevi so v Domžalah pripravili 6. zbor udeležencev samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev za razširitev proizvodnih zmogljivosti v TOZD Peskokopi Moravče. Glede na to, da je investicija že skoraj dokončana, je to primeren trenutek za pogled na opravljeno delo in tudi za naprej. Na vprašanje urednika je odgovorjal direktor Termite Janez OTRIN.

Kaj pomeni v uresničevanju zahtevne investicije preteklo leto?

Ugotoviti moram, da smo vrednostno povečali proizvodnjo glede na leto poprej za 47 odstotkov. Dohodek indeksno znaša 123, količinsko pa je proizvodnja za 13 odstotkov večja. Proizvodnja se je nagnila že na 225.670 ton različnih izdelkov. Res pa je, da je akumulativnost glede na slabe vremenske pogoje, cene in drugo bistveno manjša.

Ali ste v Termitu opravičili zaupanje sovlagateljev, ki so vložili svoja sredstva v razširitev vaše proizvodnje?

Ponavadi se dogaja, da sovlagatelji ne pridejo do obljubljenih količin...

Za Termit lahko trdim, da smo v minulem obdobju vsem sovlagateljem, podpisnikom samoupravnega sporazuma zagotovili izpolnitev celotnih obveznosti – tako kar zadeva količino kot kakovost izdelkov. To so sovlagatelji na skupščini tudi potrdili in dali vse priznanje, da je naš kolektiv uspel kljub težkim pogojem – zlasti vremenskim – izvršiti naloge in „izdobaviti potrebne količine“.

V primeru moravškega peska gre za proizvodnjo, od katere je odvisen kar

dobrišen del proizvodnje v naši livarski industriji, ali ne?

Res je. Ugotavljamo lahko, da je od naših surovin z moravškega konca odvisno kar 35 odstotkov celotnega jugoslovanske livarske proizvodnje. Med temi proizvajalci, katerim smo izključni ali skoraj izključni dobavitelji, so tudi TAM Maribor, jadranske ladjedelnice, IMP, Gorenje, Rade Končar, itd.

Kakšna je značilnost poslovanja ILPOS-a iz Ihana?

Naš glavni kupec so jeklarne, za katere izdelujemo izolacijska sredstva in livne prahove, ki jih izdelujemo edini v Jugoslaviji in katerih uvoz smo skoraj v celoti ukinili. Količinska proizvodnja v l. 1983 je znašala 7564 ton, lani 8022 ton, kar je za 6,5 odstotkov več pri enaki delovni sili (76 zaposlenih delavcev). V lanskem letu je stekla tudi proizvodnja v novi mešalnici livnih praškov, letos pa predvi-

devamo, da bomo posodobili mletje ter notranji transport, delno uredili sanitarije in zamenjali dotrajani parni kotel. Glede nadaljnega razvoja bi rekel tole: šli bomo v razvoj livnih praškov za jeklarne in izdelkov na podlagi vodnega stekla za potrebe livarn.

Ste morda tudi že določili smernice za bodoči razvoj?

V načelu bomo ostali pri istem proizvodnem programu s to razliko, da želimo stopnjevat kvaliteto naših izdelkov, saj moramo ugoditi vse večjim zahtevam livarn in železarn glede kakovosti. Te zahteve livarske tehnologije so vse večje glede na prehod z ročnega formanja na strojno formanje.

Eksploatacija peska v Moravčah poteka nekako 100 let. Imate o tem morda kake podatke?

V zadnjih sto letih (od leta 1884 dalje) so v moravških peskokopih na-

kopali po približni oceni 3.875.000 ton peska. Ob tem je bilo tudi 1.870.000 m³ jalovine. Postregel bi še z nekaj podatki: od leta 1960–1984 so od omenjene količine nakopali kar 90 odstotkov. V zvezi z geološkimi raziskavami moravških ležišč peska smo imeli tudi okroglo mizo, na kateri smo obravnavali geološke vidike eksploatacije moravških ležišč za potrebe Termite v srednjeročnem obdobju in dolgoročno do l. 2000. Ugotovili so, da obstajajo količine peska še za nadaljnja desetletja, vendar je treba z geološkimi raziskavami še nadaljevati.

Zlasti je treba pregledati količine globje pod zemljo. Sicer pa je treba povedati, da je bilo od leta 1964 v geološke raziskave moravške lokacije vloženo cca 80 milijonov dinarjev. Pol tega denarja je prispevala delovna organizacija, pol pa Raziskovalna skupnost Slovenije.

Andrej Vavpetič

Domžalčana Andreja Vavpetiča, rojenega leta 1938, želimo predstaviti kot nekdanjega glasbenika, predvsem pa kot odličnega nogometaša, nekdanjega igralca Olimpije.

Pa mi prosim povejte nekaj podatkov o vaši družini, ki je znana predvsem po glasbenikih, saj ste bili tako vi, kot brata in sestri predani glasbi.

„Oče France je najprej delal v mlinu na Studi, pred vojno in nekaj let po vojni smo imeli prodajalno sadja in zelenjave v nekdanji Herakovi hiši, kjer ima sedaj brivnico Filipič. Oče je bil kasneje skladiščnik v Mlinski industriji Domžale, nazadnje pred upokojitvijo pa je bil skladiščnik pri Tobaku, v nekdanji Medvedovi trgovini, poleg Jarca. Mama Milka je v glavnem gospodinjila, sedaj pa skrbi za številne vnuke. Najstarejši v družini je bil brat Stane, ki je ob ustanovitvi domžalske glasbene šole nekaj časa tudi učil. Študiral je novinarstvo, kasneje se je pa posvetil glasbi in je več let igral harmoniko v baru Nebotičnik, nato pa dolga leta v baru Slon v Ljubljani. Imel sem še brata Franca, ki pa je umrl, ko še ni bil star niti 5 let. Brat Vide je v glasbeni šoli v Domžalah obiskoval pouk violine, klarineta in bobnov. Že mlad je postal nogometaš, kasneje je pa bil tudi odlični igralec namiznega tenisa. Znan je predvsem kot odlični šahist, saj je bil v letu 1980 državni in republiški delavski šahovski prvak, je pa tudi šahovski mojstrski kandidat. Sestri Milka in Ida sta tako kot mi vsi obiskovali pouk glasbe v domžalski glasbeni šoli. Sestra Milka je profesor glasbe in je ravnateljica domžalske glasbene šole, sestra Ida je pa tudi več let poučevala glasbo v Osnovni šoli Moravče, sedaj je referent za študente na Biotehniški fakulteti v Grobljah.“

Ker vas želimo predstaviti kot nekdanjega izredno perspektivnega nogometaša, mi prosim povejte o tem malo več.

„Po končani nižji gimnaziji sem najprej obiskoval poklicno šolo v Domžalah, nato tekstilno šolo v Kranju. Leta 1960 sem postal napol profesionalni športnik v Ljubljani pri nogometnem klubu Olimpija. Seveda sem pred tem igral v Domžalah. Že kot mladinec sem bil v reprezentanci Ljubljane in Slovenije, kakor tudi kapetan mladinske reprezentance Slovenije. Igral sem v napadu in to približno 3 leta. V slovenski mladinski reprezentanci smo imeli veliko tekem in uspehov. Uspešno sem tudi igral na tekmah v Celovcu in na Dunaju v Avstriji, v Viareggiu v Italiji in Münchnu v Nemčiji. Dvakrat sem bil tudi v slovenski članski reprezentanci. Imel sem to smolo, ko sem bil še s tremi Slovenci določen za državno mladinsko reprezentanco, da je prišlo do odločitve, da jugoslovanska reprezentanca ne bo nastopila na evropskem prvenstvu. Tako so lepi upi splavali po vodi. V članski ekipi Olimpije sem bil 3 leta, od tega leto dni najboljši strellec v času, ko je bila Olimpija v slovenski conski ligi. Ko je pa prišla Olimpija v 2. ligo, sem šel k vojakom. Ko sem se vrnil sem bil pred odločitvijo, če naj ostanem še naprej nogometaš ali ne? Ker sem pa bil že star 25 let, sem se odločil, da grem v redno službo. Od leta 1964 dalje sem ekonom v Papirnici Količevo. Aktivno sem nato še igral pri Domžalah, kasneje pa še 2 leti pri Slovanu.“

Kaj pa vaši spomini na nogomet, verjetno jih je dosti?

„Spominjam se, da sem še kot mladinec nastopil na predtekmi Jugoslavija–Čehoslovaška. Takrat smo slovenski mladinci igrali s hrvatskimi in zmagali, kar je bila prava redkost. Seveda so gledalci še kako navijali za nas. Takrat je bilo na centralnem stadionu v Ljubljani približno 20.000 ljudi. Teden dni sem bil tudi na mladinskem turnirju na Dunaju. To je bil moj prvi nastop v tujini. Menda je bila leta 1960 velika proslava v Tivoliju. Takrat sem prvič igral v članski ekipi Olimpije. Igrali smo z Reko. Vstop je bil prost. Tekmo so prišli gledat tudi vsi domači. Igral pa nisem najbolje, saj sem imel tremo. Po tekmi mi je oče povedal, da je neki gledalec rekel: „Pusti naj nogomet in naj se rajši drži šaha“. Mislil je namreč, da igra brat Vide, ki je bil že takrat znan kot dober šahist. Seveda je bil na ta račun še dosti smeha. V začetku, ko sem še igral v mladinski reprezentanci Olimpije, se je marsikateri igralci kdo iz vodstva oglašil pri nas doma, ker se je hotel prepričati, če sem po 21. uri doma. Bila je takrat stroga „hora legalis“. Poleg nogometa sem več let nastopal tudi pri Kegljaškem klubu Papirnica Količevo in to še takrat, ko je bil vodja kegjaškega kluba Domžale pokojni Gusti Del Bello. Takrat smo še igrali na pošti. Trije mladinci, ki jih je Gustel izbral, smo bili tretji v Sloveniji in osmi v državi. Z bratom Videtom se še sedaj športno udeležujemo v Papirnici Količevo.“

Poleg nogometa ste se pa dalj časa udeleževali tudi kot glasbenik?

„V domžalski glasbeni šoli sem se pri tovar. Dermalu učil trobento. Velikokrat

sem popoldne igral na tekmi, v sobotah in nedeljah zvečer pa za ples v Zadržnem domu v Grobljah in to pozimi, poleti pa z ansambлом Ježek na vrtu gostilne Brinovec v Podgorici. Spominjam se, da smo enkrat za novo leto igrali na Plitvičkih jezerih. Takrat je igrala tudi sestra Milka. Takrat je prav tam silvestroval Jakov Blažević. Spominjam se, da sem igral tudi pri orkestru, ki je igral ob uprizoritvah Planinske rože in pri Habakuku v Domžalah, v Ihanu pa pri igri Lectovo srce. Tega se še sedaj rad spominjam.“

Kaj pa vaši spomini na mladost?

„Dobro se še spominjam februarja leta 1945, ko je bila hiša kjer smo stanovali bombardirana, tako kot več hiš v Domžalah. Ob tej priliki sta v naši hiši umrli postajonačelnik Maks Deuschman in njegova vnukinja. Ob letalskem napadu sta bila oče in mama v kleti, midva z bratom Videtom v bližini cerkve, brat Stane in sestra Milka pa na Šumberku. Mama in sestra Ida sta bili tudi lažje poškodovani, sestra Ida je morala celo po pomoč v bolnico. Ker je bila Herakova hiša, (kjer ima sedaj prostore električar Grilj, v tej hiši

so imeli tudi najstarejši posnetek Domzai, ki mi ga je posredoval oče Franc), močno poškodovana, smo več mesecev stanovali v hiši prevoznika Pestotnika.“

Pa ob koncu še nekaj besed o vaši družini...

„Poročen sem z domačinko Jožo roj. Vidmar, ki je učiteljica v Osnovni šoli Šlandrove brigade. V zakonu sta se nama rodila sin Aleš, ki obiskuje 8. razred, hčerka Mojca pa 4. razred osnovne šole. Tudi žena je dolga leta hodila v glasbeno šolo in končala violino. Sin Aleš obiskuje pouk klarineta, hčerka Mojca pa se uči klavirja. Sin Aleš bo verjetno že kmalu igral v godbi, kjer je že na preizkusu. Tako kar nadaljujemo glasbeno tradicijo v družini.“

Kako pa gledate na Domžale nekdanj in danes?

„Starih Domžal skoraj ni več, saj nam dan na dan izginjajo izpred oči. Zaenkrat je le še Stob do neke mere ohranil stari videz, delno tudi še Študa. Skoda le, da so Domžale tako hitro izgubile svoj nekdanj tako prijazen videz.“

Andreju Vavpetiču želimo, da bi se še naprej tako uspešno posvečal svojim hobijem kegljanju in namiznemu tenisu v Papirnici Količevo. Tone RAVNIKAR

Ob občnem zboru Turističnega društva Domžale

Pot iz turistične nerazvitosti...

V začetku junija so člani turističnega društva Domžale pripravili v osnovni šoli Venclja Perka letni občni zbor, na katerem so se ozrli na svoje delo v letu 1984. Kako velika je bila paleta različnih aktivnosti, ki jo je predložil prizadeveni predsednik društva Drago Burja, uresničili pa skupaj z njim mnogi amaterski turistični delavci Domžale. Kot izhaja iz njegovega poročila, je bilo ogromno delo vloženo v pripravo svečane povelje ob 100-letnici domžalske godbe. V tej povorki je sodelovalo glede na slabo vreme prav neverjetno število narodnih noš; kar 300 jih je bilo. Ob tem se je v povorko vključilo mnogo različnih skupin kulturnega, družbenega, športnega življenja. Nosilec velikega dela, ki je iz priprave povelje izhajalo, je bilo prav turistično društvo oz. njegov predsednik Drago Burja.

Lani so člani TD Domžale ob pripravi noveletnega praznovanja prav tako vložili ogromno dela. Ne le da so organizirali čudovito noveletno okrasitev Domžal, trikrat pripravili noveletno povorko in vse, kar je bilo v zvezi z njo potrebno postoriti, vključili so se v akcije čistoče, hortikulture, prireditve. Oceniti smemo, da je bila to zagotovo najbolj uspešna sezona turističnega društva v vsem njegovem dosedanjem obstoju. Ob vsem povedanem pa velja poudariti še finančno plat, ki so jo uspeli preobrniti iz evidentno negativne bilance v krepko pozitivno, tako pozitivno, da omogoča celo načrtovanje večjih akcij oz. realno misel na gradnjo turistične hišice – dobrodošlice ob bistriškem mostu na vhodu v mesto z vzhodne strani.

Ob sklepu prireditve so podelili interna priznanja za prizadevno delo v turističnem društvu, bronasta, srebrna in zlata priznanja ter plakete za lepo urejeno okolico. Izvolili so nove organe in nov upravni odbor društva, ki ga bo tudi v prihodnje vodil dosedanj predsednik Drago Burja.

V zanimivem pogovoru pa so zbrani zvedeli marsikaj: denimo o prihodnosti turizma v Domžalah, nameravani gradnji hotela, komunalnih aktualnostih in drugem.

PAPIRNICI KOLIČEVO

Komisija za delovna razmerja

razpisuje

za šolsko leto 1985/86 naknadno še

ŠEST (6) ŠTIPENDIJ – IV. stopnja

– smer strojni ključavničar

Prošnje sprejemamo na obrazcu SPN–1.

Vlogi priložite potrdilo o premoženjskem stanju in zadnje šolsko spričevalo.

Vloge sprejema splošno kadrovski sektor, Papirnica Količevo, Vir, Papirniška 1, 61230 Domžale.

Predstavljamo dobitnike priznanj občinske raziskovalne skupnosti Domžale za leto 1985

Martinu Klopčiču, delavcu domžalskega Termita, TOZD Peskopi iz Moravč, je raziskovalna skupnost v letošnjem letu podelila priznanje za devet inovacij in tehničnih izboljšav na področju strojne proizvodnje.

Martin Klopčič se je rodil leta 1935 v Kokošnjah. Po končani osnovni šoli se je vpisal na Kovinarsko-industrijsko šolo Titan Kamnik ter se leta 1953 v domžalskem Mlinostroju izučil za strojnega ključavničarja. Po služenju vojaškega roka se je najprej zaposlil v Keramično-kemični industriji v Kamniku kot šofer tovornjaka, ob ločitvi le-te na podjetji Svit in Termit, pa je dobil delovno mesto v Termitovi mehanski delavnici v Domžalah in postal njen vodja.

Tu se je pravzaprav tudi začelo, pravi. Ker so bili slabi časi in ni bilo rezervnih delov, so jih nemalokrat naredili sami, še večkrat pa so jih predelali, da so spet služili svojemu namenu. Tako so – se spominja – prvič predelali vodno črpalko za hlajenje avtomobilskega motorja.

Vendar ni opravljal poklica, za katerega se je izučil in ga je veselil. Želja po tem je z leti postajala vedno močnejša. V tem času, po letu 1972, se je tudi podjetje Termit vedno bolj širilo in pridobivalo na pomenu. Zaradi specifičnosti njihove proizvodnje – kremenovih peskov, oplasnjenih peskov za potrebe livarske industrije, mas obstojnih v ognju itd. – večino strojev in rezervnih delov pri nas ni bilo moč dobiti, pa tudi popravila zunanjih strokovnjakov so bila predraga.

Tako je prišlo v Domžalah do ustanovitve najprej skromne ključavničarske delavnice z dvema zaposlenima. Zaradi obilice dela in vse večjih notranjih potreb pa so kmalu nabavili najnujnejše stroje za obdelavo železa ter prvo moderno stružnico. V tem času se je tudi število zaposlenih v delavnici povečalo na sedem, Martin Klopčič pa je, poleg tega, da je začel opravljati delo konstruktorja, postal tudi njihov vodja.

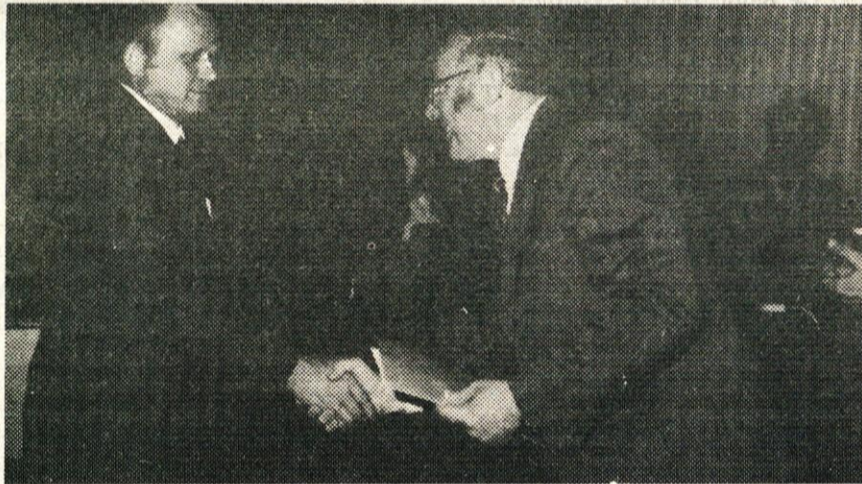
V več kot deset letih je ničkoliko sicer prostih popoldanskih ur prebil v službi – tako zaradi nujne, potreb trenutne proizvodnje, ko je prihajalo do okvar na strojih v Moravčah in bi se proizvodnja sicer ustavila, pa tudi iz lastne želje po ustvarjanju, izboljšavah, novih spremenjenih, racionalnejših strojih.

Med drugim je konstruiral avtomatske razdelilce peska, ki so montirani na vrhu 30 metrov visokega elevatorja, ki usmerjajo pesek po granulaciji v različne silose.

Prav tako so po njegovi zamisli naredili stroj za doziranje peska v sušilnici, pa klasični stroj za pesek, rotacijske site za sejanje peska v mokrem postopku, tekoče trakove in še dosti drugih.

Največja pa je vsekakor konstrukcija dozirnega stroja za doziranje naravnega peska v pralni valj, za kar je dobil Martin Klopčič leta 1981 tudi Termitovo nagrado. Pri izgradnji moravških „Peskopopov“ je bil namreč postavljen stroj, ki so ga naredili v strojni tovarni v Trbovljah, vendar pa so bili zaradi prevelikih in prepogostih okvar – prevelike obrabe koles, verig ter lomov reduktorjev – nepretrgoma zastoji v proizvodnji. Pa tudi stroški popravil so bili previsoki. Tako se je v Martinovi glavi porodila misel o lastni izdelavi dozirnega stroja, v ključavničarski delavnici v Domžalah pa je ideja dobila tudi materialno obliko. V treh mesecih so naredili 10 m dolg, 2 m širok in na najvišjem delu 3 m visok dozirni stroj, ki je delovno organizacijo stal 260 starih milijonov, prihranil pa jih je kmalu še precej več. Štiri leta namreč že brezhibno obratuje.

Ob koncu pogovora je nagajenec še povedal, da je bil nagrade oz. priznanja vesel predvsem pa presenečen, saj je po tolikih letih dela to edino priznanje poleg že prej omenjenega Termitovega, ki ga je prejel za svojo inovacijsko dejavnost.

Martin Klopčič – dobitnik priznanja Občinske raziskovalne skupnosti prejema to priznanje iz rok predsednika Skupščine ORS dr. Miroslava Stiplovskega.

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

razpisuje:

v šolskem letu 1985/86 naslednje:

JEZIKOVNE TEČAJE

1. za otroke – začetni in nadaljevalni tečaj

- a) nemščine
- b) angleščine.

Tečaje bomo glede na število prijav organizirali v – vrtcih za predšolske otroke – osnovnih šolah za učence nižjih in višjih razredov. Pouk bo potekal dvakrat tedensko po eno učno uro.

2. za odrasle

- a) začetni in nadaljevalni tečaj nemščine
- b) začetni tečaj angleščine
- c) začetni tečaj italijanščine
- d) tečaj srbohrvaščine.

Organizacija navedenih tečajev zavisi od števila prijav. Vpišete se lahko vsak dan (razen sobote) od 6. do 13. ure, ob sredah do 16. ure, v tajništvu Delavske univerze Domžale, Kolodvorska 6/1, kjer dobite tudi vse potrebne informacije. Telefon: 721-082 ali 722-278).

Vrsta prireditev ob jubileju

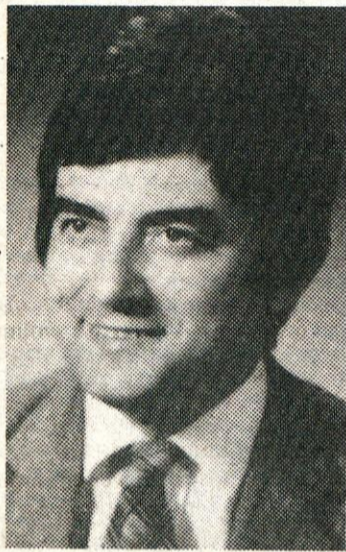
Četudi je praznovanje 35-letnice košarkarskega kluba Domžale časovno že nekoliko odmaknjena, je vendarle prav, da pogledamo, kako je minilo praznovanje. Če zaradi drugega ne, zaradi tega, da si bomo lahko ob naslednjem jubileju 40 ali 50-letnici lahko priklicali v spomin jubilejne prireditve 35-letnice.

Novembra so pripravili tekmovanje starejših pionirjev šolskih športnih društev, pomerili so se v mini košarki in sicer v različnih kategorijah pionir-

jev in kadetov.

Pripravili so tekmo mlajših članov Domžal s kadetsko reprezentanco Slovenije, pomerili pa so se tudi veterani Domžal iz šampionskih ekip iz leta 1962 in 1964. Prav tako so se člani Heliosa pomerili z ekipo Smelt Olimpija.

Priredili so tudi turnir veteranov Vrhnike, Zagorja, Trbovelj in Domžal, praznovanje pa sklenili s slavnostno sejo skupščine košarkarskega kluba Domžale.

Predsednik OK SZDL Domžale:

Miro Ukmar ob 35-letnici košarkarskega kluba Domžale

Slavnostni govornik na svečani seji Skupščine KK Domžale je bil Miro Ukmar, predsednik OK SZDL Domžale. Potem, ko je ovrednotil družbeno pomemben vidik vzgojne dejavnosti košarkarskega kluba na mlade ljudi, je hkrati nanizal tudi športno-tekmovalne dosežke značnega in tudi v slovenskem in jugoslovanskem prostoru uveljavljenega športnega kolektiva.

Spomnil se je začetkov tega športa izpred 35-let ter zarisal lok tekmovalnih napredov vse do danes.

Z velikim zadovoljstvom je Miro Ukmar tudi ugotovil, da je KK Domžale poleg tekmovalnih rezultatov in uspehov na področju razvoja množičnega športa v občini Domžale vse obdobje svojega obstoja skrbel tudi za dobre medsebojne odnose. S krepitvijo kolektivnosti v igri in negovanjem tovariških športnih odnosov, so se mladi igralci razvijali ne samo v vrhunske športnike, ki so nastopali v različnih državnih in republiških selekcijah, ampak tudi v dobre in uspešne družbenopolitične delavce in aktiviste, saj mnogo nekdanjih aktivnih igralcev danes dela na odgovornih nalogah v gospodarstvu ter v samoupravnih in družbenopolitičnih organih v občini in izven nje. KK Domžale je ves čas posebno skrb namenjal tudi temu, da v klubu ni bilo privatizacije, sektaštva in da je bil klub vedno odprt in dostopen za vse mlade, ne glede na njihov kraj bivanja ali socialni položaj v družbi. Za to je KK prejel tudi več družbenih priznanj (1966 – priznanje SO, 1970 srebrni znak OF kot prvi klub v občini Domžale, ob 25-letnici KZJ in ob 30-letnici KZS).

Za vse uspehe v razvoju košarke in negovanju pravih športnih in tovariških odnosov v klubu gre poleg mnogim poštvovalnim aktivistom zahvala vsekakor tudi nekaterim entuzijastom, ki so od vsega začetka delovanja kluba v njem aktivno sodelovali, žrtvovali ves svoj prosti čas, ki niso nikoli rekli ne, če je bilo za klub potrebno kaj storiti. In teh je še danes veliko. Nesporno pa gre posebna zahvala za razvoj in današnje stanje v KK Domžale tov.

Mitja Šircelj, ki je poleg osnovnih nalog za delovanje KK ves čas tudi skrbel, da so se v klubu razvijali in z njimi rastle ter usposabljali mladi košarkarski delavci, ki so sposobni prevzeti tudi najodgovornejše naloge.

AMD FAM Lukovica organizira prvič:

Državno prvenstvo v motokrosu

AMD FAM Lukovica letos prvič organizira motokros dirko za državno prvenstvo posameznikov v razredih do 125 in 250 ccm v domači občini. Na progi „Močilnik“ med Dobom in Krumperkom, kjer je bilo že lani republiško prvenstvo, se bodo pomerili najboljši jugoslovanski motokrosisti v boju za naslov državnega prvaka. To bo četrta od osmih dirk letošnjega prvenstva.

Dirka bo v nedeljo 14. VII. (julija) s pričetkom ob 14. uri, uradni trening pa bo že ob 10. uri dopoldne.

Društvo je imelo sicer nekaj težav s ponovno pripravo proge. Z uspešnim dogovorom med društvom in Komunalnim podjetjem ter TVD Partizanom iz Doba se je nastala situacija rešila v skupnem interesu v vsestransko korist.

V Lukovici je eden najmočnejših motokros centrov v državi tako po kvaliteti posameznikov kot ekipe, ki so v preteklih letih osvojili številne lovoričke. Letos so zaradi odhoda bratov Avbelj ter poškodb in sluzenja vojaškega roka nekoliko oslabiljeni. Mladi upi, ki s svojimi uspešnimi nastopi v republiškem tekmovanju vlivajo upanje, bodo pravgotovo nadaljevali kvaliteto raven že uveljavljenih klubskih tovarišev.

AMD FAM Lukovica vas pričakuje, da boste s svojo prisotnostjo prispevali k športnemu in prijateljskemu vzdušju z bodrenjem vseh pogumnih fantov na jeklenih konjičkih, ki vas bodo pravgotovo navdušili z drznimi in atraktivnimi voznjami. AMD in dobska društva bodo s skupnimi močmi poskrbeli za številne gledalce.

Naš razgovor:

Dr. Mitja Šircelj

Skoraj ga ni Domžalčana, ki ne bi domžalske košarke povezoval z imenom človeka, ki se ji je zapisal ves in to že od njenih začetkov pred 35. leti. To je dr. Mitja Šircelj. V vseh obdobjih je bil dr. Šircelj glavni nosilec ali eden od nosilcev košarkarskega življenja v Domžalah. Razgovor z njim pomeni razgrnitev košarkarskih problemov najbolj pristojnega človeka domžalske košarke.

Za zgodovino se spodobi, da povemo, kdaj je bila prvič v Domžalah žoga vržena proti košarkarskemu košu...

S košarko sem začel v tistem trenutku, ko sta Brate Orehek in Vitko Zule prinesla košarkarsko žogo v Domžale; bilo je v letu 1949. Sicer pa je bil prvi kontakt s košarko zame v zimskih počitnicah leta 1949, ko je bil na obisku pri Bratetu Orehku njegov sošolec iz Karlovca košarkaš Diklič. Šli smo tedaj v telovadnico pri Kebru in metali na nekakšen koš – „koral“ se mu je reklo. To je bil nekakšen podstavek z obročem, na njem pa mreža. Ta koral je ostal v Domžalah še od nemških časov.

Kaj je bilo po vašem mnenju značilno za prvo obdobje domžalske košarke okrog leta 1950?

Za začetno obdobje je bilo značilno, da smo se okrog košarke zbirali znanci, prijatelji, športniki različnih športov. Mnogi od nas so bili športno aktivni tudi v Partizanu in v atletiki. Naš novi šport – košarka je združevala veliko delavské mladine. Težave so nastopile kasneje, ko je mnogo naših tekmovalcev zaradi uka, obrti, službe prenehalo s treningi in tekmovanji.

Na tiste čase so ostali gotovo lepi spomini...

Najbolj zasidrani so v človeku spomini na pripravo igrišča za tekme. Igrišče je tedaj bilo posuto z ugaski – lešem, zato smo ga morali pred vsako tekmo polivati z vodo. To smo nosili v vedrih in ročnih škroplnicah, ki smo jih sunili vsak doma pri starših. Igrišče smo označili „polajalni“ tako, da smo tolkli lesena 4 m dolga korita z apnom ob tla. Na dnu korita je bila mreži-

ca, tako smo pred tekmo igrišče vsakič tudi začrtali. Ko smo ta korita „lajne“ dali iz rok, smo se ozirali proti dohodu, kdaj se bo na kolesu pripeljal naš najboljši in največji igralec Brate Orehek; z obveznim cekarjem, v katerem je imel športno opremo. Za to prvo obdobje je značilno tudi to, da smo za vse organizacijske stvari morali skrbeti skoraj izključno igralci sami, saj so bili funkcionarji redki. Pa še ti so bili le starši igralcev; v mislim imam očeta Franca Šircelja, Malijevega očeta, pa Griljevega, Pavoševičevega...

Košarka vam je gotovo prinesla ob velikih uspehih, ki so bili zabeleženi, tudi veliko veselja...

Res je. Mnogo uspehov smo doživeli, najbolj vesel pa sem bil takrat, kadar sem

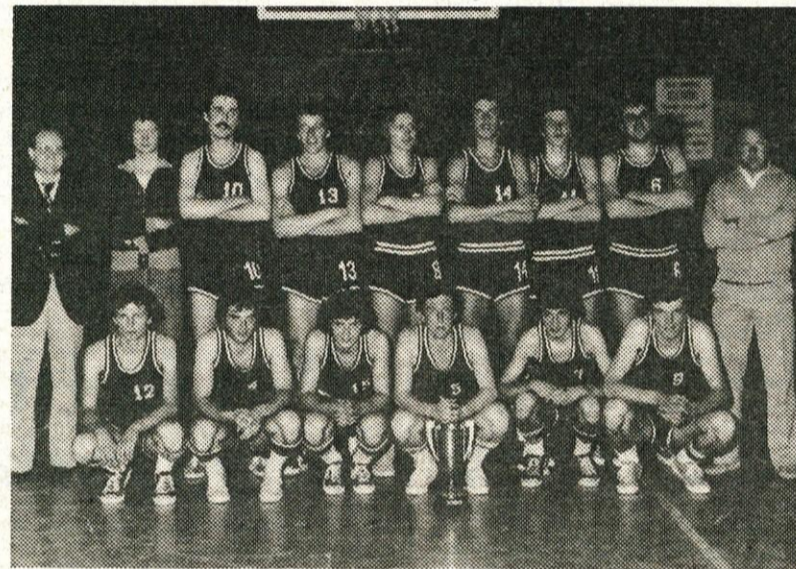

PRVAKI 1984

Stojijo od leve proti desni: Zakrajšek Boris (predsednik KK Domžale), Žirovnik Gregor, Slevce Igor, Osterman Martin, Kovačič Dušan, Škerjanc Igor, Zlatkovič Rajko, Kokalj Boris, Šircelj Mitja (predsednik ZTKO Domžale).

Čepijo od leve proti desni: Kozma Brane (statistikar), Trifunovič Dušan, Slapnik Srečo, Vrhovnik Filip, Skok Jože, Kotnik Davorin, Juvan Matjaž, Gorjan Lado (trener).

Na sliki manjkajo: Kržan Dušan (JLA), Andrejašič Pavel (drugi trener).

PRVAKI – ČLANI SRS 1976/77

Iz leve proti desni stojijo: Šircelj Mitja (predsednik KK Domžale) Berlot Jure, Zagorc Jože, Osterman Martin, Močnik Mito, Juhant Peter, Maren Brane, Andrejašič Pavel, Vavpetič Tomo (trener).

Iz leve proti desni čepijo: Ravnikar Janez, Pušnik Ivan, Kržan Borut, Slavinec Uroš, Košir Gorazd, Brkovič Bojan.

videl, da so naša ali moja prizadevanja rodila rezultat. Morda sem bil še najbolj vesel tedaj, ko sem videl, kako velik interes smo med Domžalčani dosegli košarkarji, saj je tekmo z Beogradom in igralce Korača, Trajkovića, Gordića prišlo gledat celo 1500 gledalcev.

To neverjetno veliko zanimanje publike me je morda še najbolj razveselilo in v delu spodbujalo.

Sicer pa poglejte, imamo kaj pokazati: Domžalski košarkarski ekipi se je uspelo 8 sezon nepretrgoma obdržati v zvezni konkurenci. To ni uspelo niti eni drugi slovenski ekipi. 8 sezon je gotovo uspeh, ki ima enako močno vrednost, kot uvrstitev v vrh tekmovanja v tej ligi v eni sezoni.

Kje smo trenutno v domžalski košarki?

Trenutno smo tam, kamor spadamo, glede na materialne pogoje, kadrovske in igralški potencial. Vsekakor moramo ob tem upoštevati, da je trenutna republiška liga po svoji kvaliteti zelo močna oz. ustreza celo kakovosti medrepubliške lige.

Ali se tačas z mladimi dobro dela?

Trenutno so podani idealni pogoji za delo z mladimi (številne telovadnice, odprta igrišča, množičnost košarke v osnovnih šolah). Vendar je potrebno ob tem zagotoviti več tekmovanj, saj je teh premalo. Ta tekmovanja bi morala biti pripravljena v okviru postavljenega piramidalnega sistema. To velja tako za moško, kot za žensko košarko.

Mladih je mnogo, zanimanje za košarko pa veliko, bojim se pa, da celotnega programa ne bo možno speljati zaradi finančnih sredstev. Kar 500 mladih trenutno vadi – skozi sistem mini košarke šolskih športnih društev, lige mlajših kategorij pionirjev in pionirskega festivala.

Po letu 1976 delamo z mladimi toliko, kot doslej še ne. To zahteva toliko denarja, da ga ne zmoremo zagotoviti niti v ZTKO niti v klubu. Glede na vso kvaliteto in množičnost bo nujno potrebno dobiti sponzorja.

Kje je pot naprej?

Razumevanje družbe obstaja, nobenega razumevanja pa ni v delovnih kolektivih, za katere ugotavljamo, da podpirajo nekateri športne kolektive izven občine. Želimo, da bi delovne organizacije sledile Heliosu, ki za naš klub, ki nosi njegovo ime, namenja

300.000 (30 starih milijonov) letno. Sicer pa smo v veliki meri odvisni od samoiniciative, s katero moramo (veselice, srečelovi) ustvarjati sami materialne pogoje za nemoteno delo.

Kakšne so vaše želje?

Kar zadeva košarko, je moja osnovna želja, da naj bi bili košarkarski kolektivi dobri prijatelji, ki bi se vedno zavedali svoje družbene odgovornosti. Za šport v Domžalah kot celoto je potrebno zagotoviti sistemsko ureditev najemain pokritih športnih objektov (telovadnic) in odprtih športnih objektov, tako da bi res služili svojemu namenu. Vemo namreč, da smo telovadnice zgradili s samoprispelki, v odprta igrišča in smučarske proge pa vnesli veliko prostovoljnega dela tekmovalcev in funkcionarjev. Cene najemnin, stroški in slabo finančne stanje pa so največjemu razmahu športa in tudi dvigu kakovosti; četudi je res, da je za to potrebna tudi izpolnitev drugih pogojev.

Srečelov, veselica – akcije, je to športno delo? – Ukvarjati se moramo celo z gostinstvom. Bistveni problem je v tem, da se morajo za reševanje TK dejavnosti celo igralci ukvarjati z vsem mogočim, ne le s telesno aktivnostjo v splošnem družbenem interesu, temveč z iskanjem sredstev za normalno dejavnost. To pa ni v redu!

Pa razočaranja?

Na to bi odgovoril ne le kot košarkarski delavec, temveč kot predsednik ZTKO. Indiferentnost domžalskega gospodarstva v celoti, od odnosa športa v občini me zelo moti. Osebnostno smatram, da je domžalsko gospodarstvo toliko močno, da bi posamezna podjetja lahko prevzela pokroviteljstva, sponzorstva nad posameznimi športnimi panogami, za kar imamo lepe primere tako v raznih krajih Slovenije (Ajdoščina, Novo mesto, Gorica, Kranj). Žal pa naše gospodarstvo več daje za reklamo izven-domžalskim športnim kolektivom kot domačim. Žal, res žal!

Strah me je v tem kot predsednika ZTKO-ja, da se celo bojim, da ne bomo športni funkcionarji več mogli zadržati svoje angažiranosti, ko vemo iz podatkov, da morajo za dejavnost naših TK organizacij pridobiti s svojim delom kar 70 % denarja, le 30 % pa jih zagotovimo skozi prispevek družbe.

Občinski svet ZSS o uveljavljanju sistema delitve po delu in rezultatih dela

O srednja točka 23. seje Občinskega sveta ZSS Domžale je bila obravnava stanja na področju delitve sredstev za osebne dohodke v OZD v občini. V pripravi na to sejo je bila pripravljena analiza stanja na področju osebnih dohodkov v OZD.

Na podlagi predložene analize je Občinski svet ZSS ugotovil, da so določeni premiki v uveljavljanju načela delitve po delu in rezultatih dela sicer storjeni, vendar s takim stanjem še zdaleč ne moremo biti zadovoljni. V preteklem obdobju je bila vodena široka aktivnost v zvezi z uresničevanjem usmeritev in nalog na področju delitve po delu in rezultatih dela. Tako je bila na eni strani vodena aktivnost za spremljanje gibanja osebnih dohodkov glede na dosežene rezultate gospodarjenja in glede na življenjske stroške. Občinski svet ZSS je to gibanje aktivno tekoče spremljal. Druga aktivnost, pa je bila dograjevanje sistema delitve po delu in rezultatih dela, da bi le-ta deloval, motiviral in stimuliral za boljše, kvalitetnejše delo in gospodarjenje.

Občinski svet ZSS ocenjuje, da so sicer te aktivnosti prispevale k nadaljnjemu dograjevanju sistema delitve po delu in rezultatih dela, da pa moramo na žalost ugotoviti, da nam učinki te aktivnosti še niso znani.

Za takšno stanje je več razlogov, eden je ta, da je v mnogih okoljih prisotno mnenje, da v sedanjih družbenoekonomskih razmerah ni možno uveljaviti, vsaj dosledno ne, načela delitve po delu in rezultatih dela. Po drugi strani pa bi morale strokovne službe in individualni poslovodni organi narediti več in z večjo mero odgovornosti za uveljavitev načela delitve po delu in rezultatih dela.

Na podlagi analize je bilo tudi ugotovljeno, da je bila pre malo storjenega na področju razvijanja osnov in meril za oblikovanje in delitev dohodka iz nalslova minulega dela. V večini OZD imajo osebne dohodke iz naslova minulega dela še vedno oblikovane na odstotkih na osnovi delovne dobe in sicer od 1-12%. Zato se bo potrebno dogovoriti za aktivnosti za usklajitev samoupravnih splošnih aktov z Zakonom o razširjeni reprodukciji v OZD in tudi na drugih nivojih. Pri tem bi morale opraviti svoje uskladitve v prvi vrsti

strokovne službe OZD in dati ustrezne rešitve oz. predloge.

Nadomestila in nadurno delo je v OZD različno urejeno. Podobno je tudi z dodatki za nočno delo, delo ob nedeljah in državnih praznikih. Zelo različna je tudi višina nadomestila za čas boleznih glede na dolžino trajanja posameznega bolniškega obdobja delavca. Zato bo potrebno ponovno posredovati mnenje o reguliranju področja nadur v samoupravnih splošnih aktih in usmeritve za pripravo ustreznih osnutkov sprememb samoupravnih aktov. Vsekakor pa bo potrebno doseči tudi poenotenje na področju obračunavanja rednih letnih dopustov in nadomestil za čas bolniške odsotnosti.

V glavnem imajo vse OZD, ki so posredovale odgovore na vprašalnik razvid del in nalog. V večini primerov razvidi del in nalog; vsebujejo elemente, ki jih vsebujejo strokovne podlage. Seveda pa na osnovi odgovorov ni mogoče ugotoviti, kakšna je kvaliteta teh razvidov, vendar izkušnje kažejo, da je razvid del in nalog po kvaliteti velikokrat vprašljiv. Zato bo Svet za oblikovanje in delitev sredstev za OD pri OS ZSS organiziral obiske po posameznih OZD, da se preveri stanje in poda usmeritve za nadaljnje aktivnosti.

V naši občini je večina OZD pristopila k samoupravnim sporazumom dejavnosti. Ker še ni bilo možno oceniti, kako je potekalo usklajevanje samoupravnih splošnih aktov s samoupravnimi sporazumi dejavnosti, bo to prioritarna naloga Sveta za oblikovanje in delitev sredstev za OD pri OS ZSS v prihodnjem obdobju.

Ob zaključku seje sveta je bilo poudarjeno, da stanje in problemi, ki spremljajo uveljavljanje načela delitve po delu in rezultatih dela zahtevajo, da moramo biti v sindikatih, kot najodgovornejši politični nosilci uveljavljanja načela delitve po delu in rezultatih dela aktivnejši in odločnejši na vseh nivojih naše organiziranosti in vseh sredinah samoupravnega odločanja.

Predložene idejne zamisli:

Končno pred gradnjo hotela v Domžalah

V okviru dejavnosti občinske konference SZDL Domžale so v restavraciji Slamnik pripravili razpravo o gradnji hotela v Domžalah. V teh sekcijah razpravah in na problemskih konferencah so bila obdelana že mnoga pereča področja družbenega delovanja in razvoja. Najdragocenejša plat teh sekcijah razprav in problemskih konferenc je v tem, da so konkretno problematiko z njimi obravnavali tako na široki frontni osnovi. Širina, podružbljenost teh razprav je vsekakor velika pridobitev družbenega javnega delovanja na vseh področjih. Na sestanku so predstavili idejno zasnovo projekta, tekstualno pa je ta zasnova podana v posebni publikaciji, ki govori o izgradnji hotela A kategorije v Domžalah. Gradivo in študijo je pripravil IRC PLANUM - TOZD GEA PROJEKT iz Ljubljane.

Podatki o idejni zasnovi

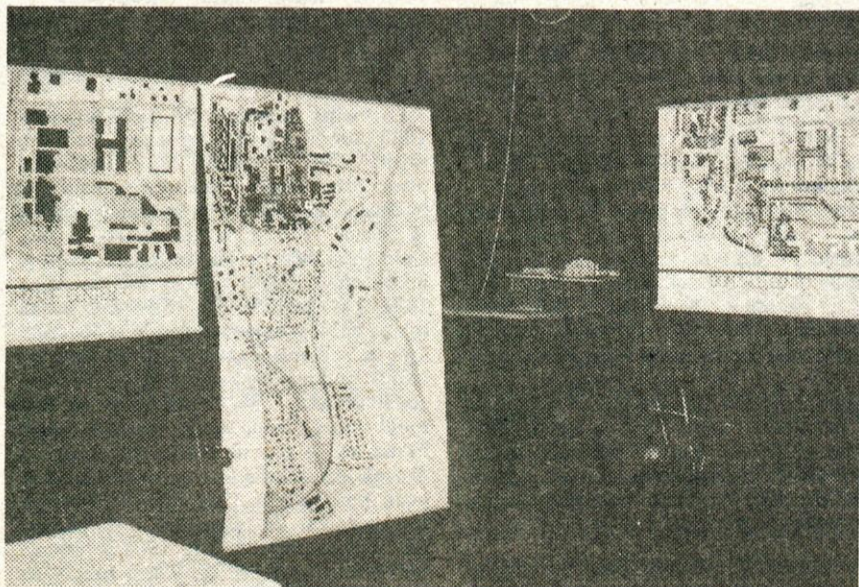
Novo predvideno gradnjo sta predstavila ing.arh. Kraigher in ing.arh. Radišav Popović. Podala sta vrsto tehničnih podatkov zlasti kar zadeva perspektivni razvoj kareja centra, koder naj bi hotel stal. Gre za prostor oz. lokacijo sedanje tovarne ALKO vse do Doma upokojencev Domžale.

Razpravo o hotelu v Domžalah smo predvideli z ustreznimi planskimi dokumenti za obdobje 1981-1985 in ta je torej pred nami. Prvič je bila idejna zasnova sama predstavljena prav v Slamniku.

Hotel naj bi po tej idejni zasnovi poleg dveh kletnih etaž imel tudi 7 nadstropij s celotnim komunalnim hotelskim in drugim komfortom, ki ga za hotel A kategorije zahtevajo. V turistično ponudbo Domžal, predvsem pa Ljubljane, kjer izrazito primanjkuje prenočitvenih zmogljivosti, bo prinesel 380 osnovnih prenočitvenih mest ter zagotovil še 240 pomožnih. V hotelu bo 36 apartmajev. Restavracija za penzijske goste bo imela 120 sedežev, taverna 80-100 sedežev, v hotelu pa bodo poleg bazena še

CAFFE restavracija, zajtrkovalnica, nočni bar, aperitiv bar ter na strehi hotela razgledni bar.

V razpravi, ki je predstavilam sledila, je bilo tudi pojasnjeno, da gre za predvideno tuje vlaganje, ki naj bi znašalo štiri petine vrednosti objekta

V domažalskem Slamniku so predstavili kopico map in skic o tem, kakšen bo novi hotel v Domžalah.

Lepša prihodnost — v uničenem okolju?

V Mengšu so se 12. junija zbrali člani DVO, da bi pregledali in ocenili delo v preteklem obdobju in oblikovali svoj program za prihodnost.

V ostrem in izčrpnem referatu je predsednik društva, tovariš Janežič, zgroženo opozarjal na možnost ekološke katastrofe, samouničevanje človeštva in pristranskost znanosti, ko gre za posege v okolje in vplive na človekovo zdravje. Obsodil je cinizem tistih inšpekcij, ki vedo za kvarne vplive, a molčijo, se sprenevedajo, ne dajejo informacij ali pa pod vplivom lokalnih birokratov prikrivajo dejstva. Narodna diverzija, uničevanje revolucionarnih pridobitev in protiljudska sovražna dejavnost so premili izrazi, ko „se ne more najti krivcev“. Nekateri se štiti in zmanjšuje njihovo krivdo še tedaj, ko jih razkrinkajo že „predšolski“ naravovarstveniki. Temu bi morali reči načrtni in zavestni narodnostni genocid, ki ga posamezniki izvajajo v nasprotju z našo Ustavo. Ironija je, da so kazni za ustavne prekrške mile, po drugi strani pa stroge in nepopustljive za malenkosti.

Društva za varstvo okolja so pri reševanju te problematike zvezanih rok potisnjena na stranski tir, ker nimajo izvršilne (kaznovalne, prepovedne) oblasti.

Predsednik izvršnega odbora, tovariš Jagodic, je v svojem prispevku orisal konkretno problematiko društva in njegovo delo od ustanovitve. Društvo ima že 210 članov, a se ga še vedno ne čuti dovolj v posameznih krajevnih skupnostih. Poleg tega prepočasni navezuje stike z upravnimi in izvršnimi organi obeh občin in pre malo obvešča o svojem delu. Vendar je društvo doseglo precej konkretnih uspehov, zlasti ko je šlo za varovanje plodne zemlje, površinsko in talno vodo ter odlaganje smeti. Uspehi

seveda niso ogromni, saj ne moreš od nekoga, ki si ga zaprl v sobo velikosti 2x2m, pričakovati, da bo v daljavo v njej skočil pet metrov. Zgrešena je miselnost, da sami v občinskih okvirih ne moremo ničesar storiti: vse vode, ki tečejo skozi domažalsko in kamniško občino, izvirajo pri nas, a so kljub

temu močno onesnažene; zemljo smo pozidovali sami... Naj povemo, da je tovariš Alojz Jagodic za svoje delo prejel bronasto plaketo Zveze društev za varstvo okolja Jugoslavije.

V nadaljevanju so DVO pozdravili taborniki in Turistično društvo iz Mengša, ribiči Bistrice, DVO Ljubljana in Škofja Loka, mengeška KS, Zveza društev za varstvo okolja Slovenije in Zveza hortikulturnih organizacij Slovenije.

Zanimiva razprava se je razplamtelala, ko so člani društva nizali konkretne probleme:

— kakovost naše podtalnice s Kamniškobistriške ravnine stalno pada;

— izviri pod Krvavcem so v stalni nevarnosti zaradi ATC Krvavec;

— nekatere lesne tovarne še vedno kurijo žaganje v prazno na prostem — v tujini ga briketirajo in prodajajo;

— stalež gamsov se je v Kamniških planinah zmanjšal zaradi prevelikega odstrela (streljajo jih celo z žičnice);

— tovarnam bi morali prekontrolirati izpuhe;

— jedrski reaktor Podgorica;

— odpadne jame za smeti;

— težave čistilne naprave v Študi;

— finančna problematika društva.

Po treh urah, ki jih je s svojimi dia pozitivni popestril FKK Mavrica, so se udeleženci razšli. Res so konkretni problemi pereči, najvažnejše pa je vendarle vprašanje, kdo bo odločal o naši prihodnosti: delavci samoupravno ali pa tehnobirokratske strukture, ki jim gre le za ohranitev oblasti in lastne profite?!

Igor Lipovšek

Predsedstvo in del sodelujočih na letnem občnem zboru Društva za varstvo okolja Domžale-Kamnik.

Julon

DO JULON, p.o. proizvodnja poliamidnih filamentov in granulata
61001 LJUBLJANA Letališka cesta 15 JUGOSLAVIJA

VABIMO VAS, DA DELATE Z NAMI

V redno delovno razmerje sprejememo DELAVKE in DELAVCE, ki imajo izkušnje na:

- sukalnih strojih
- snovalnih strojih
- teksturirnih strojih
- na križno previjalnih strojih
- v predilnici
- v navijalnici
- na upravljanju naprav v polimerizaciji, regeneraciji
- na upravljanju naprav na kontinuirni in diskontinuirni liniji.

Za ta dela in naloge se zahteva:

- II., III. in IV. stopnja strokovne izobrazbe tekstilne usmeritve,
- II., III. in IV. stopnja strokovne izobrazbe kemijske usmeritve.

Če se boste odločili za nas vam nudimo:

- visok osebni dohodek
- pestro in zanimivo delo z naj sodobnejšo tehnologijo na področju predelave sintetičnih vlaken
- možnost napredovanja in izpopolnjevanja
- možnost letnega oddiha v naših počitniških kapacitetah
- možnost vključitve v rekreativne aktivnosti.

V kolikor vas zanima naša ponudba oddajte vlogo v kadrovsko službo DO Julon. Rok prijave je 8 dni po objavi.

Pred vhodom v center na Igu je vsakogar zaustavil mladinec-stražar.

Tudi pred ogledom risanke se je bilo treba postaviti v vrsto.

Dekleta in fantje so ustanovili ritmično skupino.

Od tod naprej pa samo z dovoljenjem in v spremstvu dežurnega. (Foto: J. Lipovšek)

Obrambno usposabljanje mladine:

Brez bolniških...

Skoraj pravilo je, da se na straneh Občinskega poročevalca pojavljajo dogodki, ki so blizu rednim dopisnikom, ne pa tisti, ki bi si zaradi zanimivosti in kakovosti to zaslužili. Ena od takšnih spregledanih reči je tudi obrambno usposabljanje mladine, ki ne obiskuje srednjih šol.

Tudi letos je usposabljanje potekalo na Igu, kjer so imeli šestnajstletniki ustrezne pogoje za delo, urjenje, bivanje in zabavo. Pod vodstvom komandanta Edvarda Goloba in mentorja Safeta Zjakića so spoznavali našo oborožitev in najrazličnejše situacije, ki bi jih lahko presenetile v vojni.

Še pred samim usposabljanjem je potekalo temeljito delo s starši, saj nekateri niso lahkega srca pustili svojega sina ali hčere zdoma za 18 dni. Da je bil strah odveč, so se starši prepričali sami med nedeljskimi obiski.

Vsak dan so imeli deset ur pouka, ki ga je pretežno sestavljalo praktično delo z orožjem, tehničnimi sredstvi in na terenu.

Mladi prostovoljci v enotah teritorialne obrambe:

ZAVESTNI BRANILCI DOMOVINE

Vsako leto poteka akcija Občinskega štaba za teritorialno obrambo in Občinske konference zveze socialistične mladine za vključevanje mladih prostovoljcev v enote teritorialne obrambe. Včasih je bil odziv mladih večji, saj so mnogi fantje odhajali na služenje vojaškega roka šele po študiju. Sedaj, ko pa grede fantje k vojakom že po srednji šoli, se je težišče kadrovanja preselilo na dekleta in tiste mlade, ki ne obiskujejo srednjih šol.

Tako se je letos na usposabljanju na Igu odločilo vstopiti med prostovoljce 18 mladih. OK ZSM je morala pri vseh starših dobiti privoljenje, ker so še mladoletni. OŠTO jim je že razdelil obleko in opremo, da se bodo čimprej vključili v redno usposabljanje enot TO.

Igor LIPOVŠEK

Tone Ravnikar:

Domžalska domača — vulgo imena

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Stob št. 5 — vulgo Dimnik, kasneje Bizenk.

Kako je nastalo vulgo ime Dimnik mi ni znano, vulgo ime Bizenk je pa Jernej Seršen prenesel na to hišo iz rojstne hiše v Loki pri Mengšu, kjer se je tudi rekel pri Bizenku. Ta hiša je v letu 1929 zapísana kot Ljubljanska cesta št. 14, od leta 1955 dalje pa Ljubljanska cesta št. 15. Ta kajža je spadala pod gospostvo graščine Brdo. Prvi gospodar je bil Janez Pirc, rojen 1758 v župniji Kamnik in žena Mica, rojena 1741. Drugič se je Janez Pirc poročil leta 1825 z Marijo Kunstel rojeno 1794 v Suhadolah, ko mu je bilo 60 let. V tem zakonu se mu je rodila hči Marija, rojena 1826 in se je leta 1844 poročila z Jernejem Seršen iz Loke 48 pri Mengšu. Ta Jernej rojen 1820 je bil znan

iz leta 1899, njegova žena Alojzija pa na podlagi izročilne pogodbe iz leta 1908. Antonu Seršenu po poklicu sobnemu slikarju sta se v zakonu rodila sinova Jožef in Anton. Sin Jožef, rojen 1901, sobni slikar se je leta 1937 poročil z Ano Ladstatter iz Zgornjih Domžal, sin Anton rojen 1903 tudi sobni slikar, se je leta 1933 poročil z Antonijo Antloga, rojeno 1912 iz Zalca št. 104. Jožef se je po poroki preselil v nekdanjo Šolsko ulico št. 10, sedaj Prešernova 11, Anton je na podlagi prisojilne listine iz leta 1938 postal lastnik Bizenkove domačije. Ivana Sršen, gospodarjeva teta rojena 1865 je leta 1906 odšla v Ameriko in tam tudi umrla stara 93 let. Antonu Seršenu so se v zakonu rodili sinovi Stanislav, Miroslav, Marjan in Janez. Stanislav rojen leta 1934, ki sedaj stanuje v Domžalah Ljube Serčerja je bil prvič poročen s Sonjo Loboda iz Trzina, drugič pa z Magdo. V drugem zakonu se je Stanetu rodila hčerka Alenka. Miroslav rojen 1935 se je poročil z Olgo Kren iz Šalovcev v Prekmurju. V zakonu se jima je rodil sin Marko. Marjan rojen 1943 sedaj živi na Jesenicah. Leta 1963 se je poročil s Politika Albino rojeno v Dubrovniku. V zakonu so se jima rodili Vesna, Samo in Sandi. Janez rojen 1951 se je leta 1979 poročil z Mijo Ojstršek iz Borovnice. Ima papirno galanterijo in je tako kot brata solastnik nekdanje Bizenkove domačije. Stob št. 6 — vulgo Žankarjev Miha, nazadnje pa le Mihač.

Mala anketa

Kaj bodo postali mladi?

Učenci osnovnih šol osmih razredov v občini Domžale so imeli v začetku leta informativne dneve za izbiro poklica. Verjetno so izbrani že vsi poklici za učence 8. razredov pri izbiri smeri srednješolskega izobraževanja. Pri izbiri je učencem pomagala svetovalna služba. Tako so se nekateri učenci vpisali za različne poklicne šole, drugi pa bodo iskali zaposlitev kot delavci v industriji, ter si tako tako prislužili svoj denar.

V zvezi s tem smo obiskali nekaj učencev, jih povprašali o njihovi usmeritvi, kaj smo izvedeli od njih:

JANKO PETERKA, učenec 8.b razreda OŠ Martin Koželj Dob, doma iz Zaloga pod Trojico št. 16, pove:

„Prihajam na pot odrasčanja in samostojnega življenja. Trda je ta pot, še huje je takrat, ko moraš razmišljati, kaj boš svoj del življenja

delal, da boš lahko živel. Brez dela ni jela! Vsakdo mora delati, da si prisluži svoj kos kruha. Jaz sem se odločil za poklic mehanika, saj je to že moj oče. Ko sem prost, mu pomagam v delavnici. Tako mi je ta poklic všeč. Vpisal sem se na srednjo šolo tehničnih strok in osebnih storitev Ljubljana, Titova 78.

ROMAN SVETLIN, učenec 8.c razreda OŠ Jurij Vega Moravče, je doma iz Sp. Tustanja, pove:

„Sedaj, ko sem v osmem razredu, že moram razmišljati o svojem bodočem poklicu. Dolgo sem razmišljal o tem in se končno le odločil, da se rajši zaposlim v tovarni, kot pa bi šolal. To pa zaradi tega, ker potem težko dobiš zaposlitev svoje stroke. Po drugi strani pa že v osnovni šoli nisem eden od boljših učencev, zato je bolje, da se zaposlim v tovarni, ko bom dopolnil 15

DUŠAN CERAR, učenec 8.a razreda OŠ Martin Koželj Dob, doma iz Rače št. 5, pove:

„Večkrat so me domači spraševali, kaj bom postal po končani osnovni šoli. Želim si, da bi postal strojni tehnik. Že sedaj mi je ta poklic všeč, čeprav še ne vem, če bom sprejet v kovinarsko šolo v Domžalah. Poklic strojni tehnik, me namreč najbolj veseli, in tudi največ smisla imam za njega. Vsaj dozdeva se mi tako. Ko gledam druge sošolce, ki jih še mučijo razne poklicne želje, se mi zasmilijo, saj nekateri še sploh ne vedo, kam bodo šli. Nagaja jim uspeh, zato se ne morejo vpisati na šolo, ki jih veseli. Včasih o tem odloča samo ena ocena.“

Tekst in foto: J. NOVAK

Spomin na dogodek pred 43 leti:

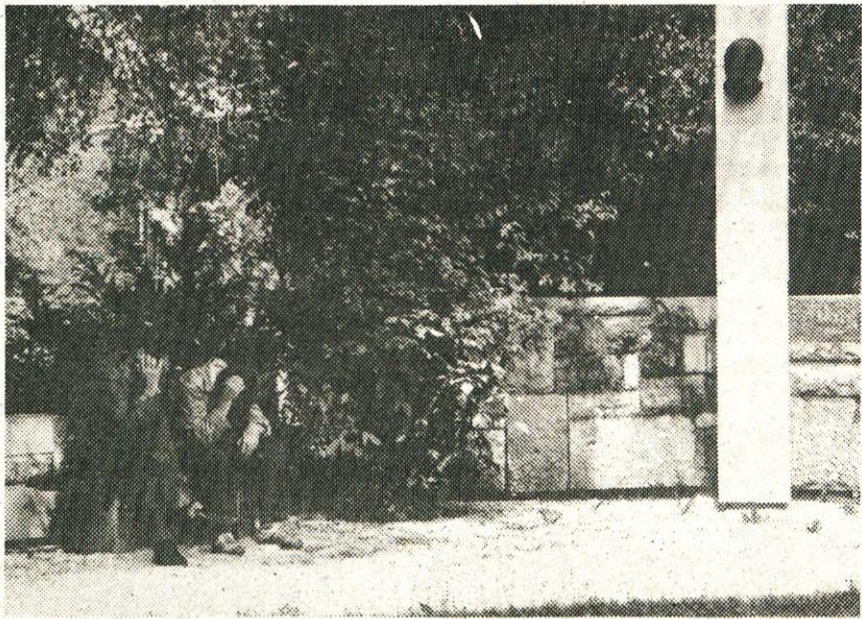
Srečanje borcev in pripadnikov TO

Enota teritorialne obrambe, ki se imenuje po Matiju Blejcu Matevžu in jo sestavljajo pripadniki iz domžalske in kamniške občine, praznuje svoj dan 16. junija v spomin na dogodek izpred 43. let

v Stranjah pri Kamniku. Takrat so namreč enote Kamniškega bataljona napadle orožniško postajo in pošto v tem kraju ter se uspešno spopadle s sovražnikom. Ob tej obletnici so se v soboto, 22. junija zbrali v Stranjah starešine iz enote Matija Blejca Matevža in obeležili dan TO. Srečali so se tudi z nekaterimi preživeliimi borci Kamniškega bataljona in udeleženci napada na Stranje, ki so obudili spomin na ta dogodek, hkrati pa so spregovorili tudi o načinih partizanskega bojevanja in o življenju med NOB nasploh.

Nostalgčni spomini na starega slovenskega pripovednika soočeni s simbolom sodobne civilizacije.

Jabez Trdina na desni, dva neugotovljena TRDOBUČNEŽA na levi.

Ob 80-letnici smrti Janeza Trdine

Na enem izmed pisateljskih shodov je bila izrečena tudi misel, da je bilo v preteklosti pri nas le malo takšnih politikov, ki bi se trajneje zapisali v našo zgodovino. Majhno ljudstvo smo, ogroženo z vseh strani, po drugi strani pa ugotavljamo, da je ostala naša kultura in naš jezik predvsem po zaslugi pisateljev, ki so navadno „videli“ nekaj korakov naprej in so znali pravi trenutek udariti tudi plat zvona. Med njimi ima prav gotovo pomembno mesto tudi Mengšan Janez Trdina, ki je bil rojen 29. maja pred 155-timi leti v Mengšu, umrl pa je 15. junija pred osemdesetimi leti v Novem mestu.

Poznavalci Trdinovega dela pravijo, da Trdinovo geslo: „Navdušenje za politični in vsak drug napredek mi gori v prsih!“ ni bilo papirnato geslo, ampak je pisatelj tudi v resnici tako živel. Marsikaj pove že po datek, da so ga pri 37-tih letih upokojili, kot politično nezaželjenega, in ga postavili na stranski tir. Seveda samo navidezno, saj tudi v Trdinovem primeru govorijo sama po sebi dela, ki so ostala za njim in so naša skupna kulturna dediščina, ki nam odpira pogled tudi v tedanje politične razmere.

Pravijo, da je bil bister in razposajen fantič, ki je doma, v Mengšu, najraje poslušal pripovedke pestunje Neže. Drugi so sicer želeli, da bi pel pozneje novo mašo, a se je

postavil med vnete borce proti nemškutarjem. Marčna revolucija je v njegovi zavesti prebudila revolucionarno moč, ki je pozneje – po besedah Frančka Bohanca – zaznamovala tudi vso njegovo pripoved in izpoved, ki sta bili naravnani narodno prebudno, naslonjeno na slovensko tradicijo, a vendar vedno s političnim prizvokom.

Jabez Trdina je v življenju napisal kar precej – spomnimo se samo njegovih Narodnih pripovedk iz Bistriške doline, Bajk in povesti o Gorjancih, Bachovih huzarjev, obsežnih memoarjev Moje življenje, Verske bajke na Dolenjskem, Arov in Zman... – tako da je veliko ostalo za njim, še bolj pa se v današnjem času zdi, tudi za Mengšana

in nasploh našega občana, kako je opisoval Mengeš in njegovo okolico. Prav ti spisi imajo veliko etnografsko vrednost. Nasploh Janeza Trdina v zadnjih letih odkrivajo kot etnologa, ki je bil sicer nagnjen k temu, da je rad sam kaj dodal in „prekomentiral“ po svoje, a vendar je v jedru zanimiva in nad vse dragocena vsebina.

Za Janezom Trdino ostaja v Mengšu nekaj zunanjih obeležij, od spominske plošče, kjer se je pisatelj rodil – na sedanji stavbi Melodije – do spomenika njegovo ime nosi planinsko društvo in gostinski lokal, verjetno pa bi bilo prav, da bi se okrogle obletnice spomnili tudi na posebni prireditvi. Pred petimi leti, ob 150-letnici, je bila tako v Mengšu kot v Novem mestu slavnostna akademija, v Novem mestu pa je bilo tudi posvetovanje slavistov na temo Janez Trdina kot etnolog. Tedaj je izšla tudi posebna brošura, ki obravnava Trdino v novi luči. Vsekakor ne smemo pozabiti, da je tega znamenitega Mengšana izredno cenil tudi Ivan Cankar, saj mu je bil Trdinov jezik in slog dolgo časa svetel zelede.

Ob 80-letnici smrti Janeza Trdine bi bilo verjetno vsaj v jeseni opozoriti tako šolarje kot občane na njegova dela – sam sem na radiu pripravil ob tej obletnici tudi posebno oddajo – vsekakor pa se zdi, da je dela tako za etnologe kot literarne zgodovinarje še na pretek.

Ivan SIVEC

Nove obleke mengeških godbenikov

Obleka naredi človeka, so rekli že včasih in verjetno je tudi za glasbenika izredno pomembno, v kakšnem oblačilu se predstavlja širšemu občinstvu. Mengeški godbeniki so prav zaradi novih oblek pripravili v februarju zabavno-glasbeno prireditev Pod mengeško marelo, ki so jo gmotno podprli mengeški obrtniki, ansambli pa so na dveh predstavah igrali brezplačno. Ob 95-letnici mengeških gasilcev pa so se godbeniki na paradi že predstavili v novih oblekah, kar pomeni, da je minilo izredno malo časa od zamisli do uresničitve.

Pobudo za nekoliko bolj sproščeno, a hkrati še vedno dovolj svečano poletno obleko je dal ožji odbor mengeške godbe. Lojze Pišek in Franc Kompare sta se potem povezala z dr. Janezom Maroltom iz Nožic, ki je nato pomagal pri uresničitvi zamisli. Kustodinja Marjanca Ftičar-Klobčar je s pomočjo svojih sodelavcev potem pripravila osnutek za novo poletno nošo godbenikov, zamisel pa je do konca speljal modni kreator Ivan Debevc. Ker gre za prvo tovrstno novost v naši občini, je prav, da povemo, za kakšno obleko gre. Sloni na slovenski trobojnici rdeče-modro-beli barvi, klobuki pa so naša občinska posebnost – slamniki.

Kustodinja Marjanca Ftičar-Klobčar je takole razložila novo obleko: „Ljudsko kulturo, torej življenje kmečkega prebivalstva v nekdanjem Mengšu naj bi predstavljala izbira strukture in barve ter kroja srajce: srajca naj bi bila bela, po možnosti platnena, rokavi na rami nabrani, v zapetju pa stisnjeni. Na kmečko nošo predindustrijskega obdobja naj bi spominjal tudi rdeč telovnik, kakršne so kmetje nosili pred telovniki, ki so znani v zdaj uveljavljeni narodni noši.

Pomen Mengša v obrti in njegovo trško veljavo, ki se je izražala tudi v oblačenju po mestnih vzorih, naj bi predstavljale modre hlače, krojene po vzorcu mestnega in trškega oblačenja.

Uveljavljanje Mengša v industrijskem pogledu, v katerem je bilo velikega pomena

slamnikarstvo, naj bi ponazarjal slamniki, bele barve.

Kulturni izraz gospodarskega vzpona so bili v času prebujanja narodov so bila tudi razna društva, zato mora biti v uniformi Mengeške godbe tudi rdeča kravata in trak na slamniku.

Slovenska trobojnica obenem spominja tudi na čas, ko je mengeška godba stopila v kulturno življenje Mengša...

Modni kreator Ivan Debevc je vse to iz-

Mladim ustvarjalcem se je težko uveljaviti

Nekaj skupnega je družilo skupino Epitaf in pesnico Mirjam Novak, ki so se predstavili na skupnem večeru v knjižnici: črpanje navdih in zgledovanje pri ljudski poeziji in ustvarjalnosti.

Literarni večer, ki se je odvijal v petek 7. junija, sta pripravila Literarno društvo Domžale in Občinska knjižnica. V programu sta se predstavila akustična skupina Epitaf in pesnica Mirjam Novak.

Skupina Epitaf deluje v nespremen-

peljal tudi praktično, nadaljnjo izdelavo pa je prevzelo več ljudi. Telovnike so izdelali mojster Alojz Jamšek, Antonija Stopar in Ulesovi, srajce Jože Mulej iz Zg. Gorij, hlače Krojaštvo Trebnje, slamnike pa Maja in Andrej Bugar. Narejenih je bilo 54 kompletov, šest pa jih je še v delu. Eri dokončni izdelavi so šli zelo na roke tudi v Universale Domžale.

Na paradi so nove obleke naletele na veliko pozornost in gledalci na pločnikih so mengeškimi godbenikom spontano zaploskali. Seveda bodo še naprej v rabi tudi stare obleke, te pa bodo predvsem za svečane priložnosti v poletnem času. Zal se na slikah ne vidi čudovite ubranosti barv, vendar bo godba nastopala še marsikje, tako da jo bodo lahko počasi vsi videli v novih oblekah. Mengeški godbeniki se še enkrat zahvaljujejo vsem zasebnikom, ki so podprli izpeljavo te akcije, z veseljem pa lahko tudi ugotovimo, da je šel izkupiček od Mengeške marele na pravo mesto in da je bila pot od besede do dejanja vsaj enkrat zelo kratka.

Ivan SIVEC

Še enkrat na temo: Uspeh mengeških godbenikov

POJASNILO UREDNIŠTVA

Glede na pripombe poznavalcev godbene dejavnosti in posameznih članov Godbe Domžale ter pripombe vodstva ZKO iz Domžal na članek I. Sivca češ, da z objavami v časopisu ne prispevamo k objektivnemu poročanju, smo dolžni dati tole pojasnilo:

V Mariboru sta tako domžalska kot mengeška godba dosegli srebrno priznanje, vendar je domžalska godba nastopila brez profesionalnih godbenikov (in zato v skupini A), mengeška pa z njimi in zato v skupini B – II. kategorija. Ta podatek ni bil vnešen v objavljeni članek, vendar to, glede na kriterije in izkazano objektivnost žirije, ni vplivalo na končno doseženo mesto. Mengšanom so zaradi profesionalnih godbenikov – po pravilniku tekmovanja – odbili ustrezno število točk in je objavljeni rezultat neizpodbitno dejstvo.

Če upoštevamo dejstvo, da so Mengšani dosegli v dokončni ocenitvi 296,5 točk, Domžalčani pa 293 točk, gre za nepomembno razliko v oceni kvalitete.

Glede na vse vročekrvne (?) pripombe, ki smo jih prejeli na uredništvo, menimo, da naj bo omenjeno tekmovanje in na njem doseženi rezultati tisto gibalo, ki bo spodbujalo k vajam in delu tako Mengšane kot Domžalčane vnaprej.

Ob 5. jubileju domžalskega okteta

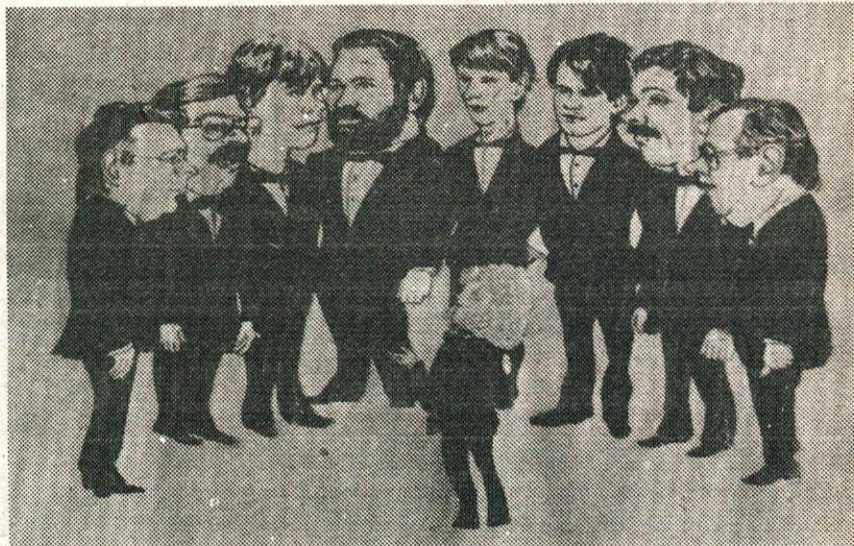
Letos praznujejo pevci Domžalskega okteta peto obletnico obstoja. Ideja o ustanovitvi okteta se je rodila maja 1980, na jesen so pevci začeli vaditi in še v istem letu je bilo društvo tudi uradno ustanovljeno.

Konec leta 1980 je Domžalski oktet prvič nastopil. V predverju hale Komunalnega centra so na otvoritvi razstave likovnega društva Petra Lobode pevci zapeli narodno „Kje je moj mili dom“, Hajdrihovo „Pod oknom“ in Kocjancičevo „Kam“. Že v prvi sezoni so začeli z rednimi nastopi na občinskih revijah in na srečanjih oktetov v Šentjermeju.

Na pomlad 1983 je Domžalski oktet pripravil svoj prvi stilni koncert. V Grobljah so predstavili glasbo renesančnih mojstrov in ljudsko pesem. Lansko jesen so ob 85. jubileju Matije Tomca v svojem drugem stilnem koncertu prepevali slovenske narodne pesmi v njegovih priredbah in narodne

pesmi drugih narodov. Letos so dali koncertom (21.6. ob 20, v kinodvorani), ki ga sestavljajo dela slovenskih avtorjev, svoj prispevek ob mednarodnem letu glasbe.

Pevci bi se ob tej priložnosti radi zahvalili prog. Janezu Boletu za strokovne nasvete, tov. Milanu Mariniču za povezovanje programa na koncertih, ing. Bogdanu Potniku za karikature pevcev, tajnici Zvonki Malijevi, vsem ostalim oktetom naše občine, Me PZ Dob, ŽPZ Sežana in MePZ Gornji senik za uspešno sodelovanje in nekdanjim članom okteta: Tonetu Hribarju, Zdravku Levcu, Gašperju Vrhovcu in Jožetu Zveru. Hvaležni so svojim družinam, ki z razumevanjem sprejemajo njihovo odsotnost v času vaj in nastopov, zahvala pa velja tudi vsem zvestim poslušalcem in ljubiteljem petja, ki v vedno večjem številu prihajajo na njihove koncerte.

Domžalski oktet: Igor Gregorc, Igor Maligoj, Boris Sevšek, Davor Gregorc, Marjan Potočnik, Jože Stupica, Franc Bečaj, Janez Nastran (od leve proti desni). Umetniški vodja: Karel Leskovec.

in politika gramofonskih hiš, ne vidijo finančnega uspeha v takšnih projektih. Kljub temu pa se krog ljubiteljev takšne glasbe vse bolj širi med vsemi generacijami.

Mirjam Novak se kot pesnica vse bolj uveljavlja med mlajšimi slovenskimi ustvarjalci. Poznamo pa jo tudi kot pronicljivo kritičarko na straneh Ljubljanskega dnevnika. Izbor, ki ga je pripravila za predstavitev pred domačim občinstvom, je obsegal krajše pesmi, polne ritmične razigranosti in razumsko dodelanih podob. Vendar pa se pesmi kljub navidezni lahkotnosti približajo grozljivo grotes-

kiin podobam, ki nekje na koncu razkrivajo veliko tegobo in utesnjenost človeškega bivanja. Ob koncu predstavitev mladih ustvarjalcev je sledil pogovor, ki ga je vodila Cveta Zalokar – Oražem. Spregovorili so zlasti o položaju mladih ustvarjalcev in možnostih uveljavitve v slovenskem prostoru.

Jeseni se bodo v knjižnici nadaljevala srečanja s slovenskimi ustvarjalci.

Na podobnem literarnem večeru se je Mirjam Novak predstavila tudi ljubljanskim poslušalcem s podobno predstavitevijo 19. junija 1985 v Slovanski knjižnici.

(Cveta Zalokar-Oražem)

Draga si, najboljša prijateljica!

Slovenski knjižničarji so v maju analizirali akcijo, ki se je pričela v lanskem letu in naj bi, zaradi slabih rezultatov, potekala še v letošnjem letu. Pobudniki akcije so bili slovenski sindikati, ki so hoteli z njo pomagati knjižnicam, ki so se v zaostrenih ekonomskih razmerah znašle v stanju, ko je bil močno okrnjen celo tekoči nakup knjig. Vsak delavec naj bi iz sredstev, ki se združujejo za dejavnost sindikata, prispeval 20 din. Tako naj bi se v Domžalah zbralo okoli 25 starih milijonov. Vendar pa akcija v celoti ni uspela, saj smo v Sloveniji zbrali le okoli 25 % planiranih sredstev, v Domžalah pa okoli 40 %.

Cene knjig so se v zadnjih letih zelo povečale in povprečna cena knjige znaša že okoli 2500 din. Tako bo Občinska knjižnica za nakup knjig v letu 1985 potrebovala okoli 400 starih milijonov, ki jih bosta skušali zagotoviti Kulturni skupnosti Domžale in Slovenije. Kljub sicer skromni vsoti sredstev, ki naj bi se zbrala z akcijo, pa bi nam bila tudi dobrodošla, saj bi nam predstavljala tudi moralno podporo pri našem delu. Knjižničarju je namreč najtežje reči, da knjige nima, oziroma, da je izposojena. To pa mora, zaradi izredno povečanega povpraševanja, storiti pri 100 bralcih kar v okoli 30-ih primerih.

Prizak nakazil delovnih organizacij v letu 1984:

Toko 11.720,00 din, Papirnica 10.000,00 din, Tosama 10.000,00 din, Univerzale 10.480,00 din, Helios 10.000,00 din, Induplati (skupaj) 14.340,00 din, Avtoservis 2.500,00 din, Termit Peskokopi 5.000,00 din, DO Varnost 3.620,00 din, Zavarovalnica Triglav 1.120,00 din, OŠ Martin Koželj Dob 2.000,00 din, Sob Domžale 3.620,00 din, Melodija 4.380,00 din, OŠ Siandrove brigade 1.340,00 din, Skupnost OŠ 260,00 din, DPO Domžale 380,00 din, Biotehnična fakulteta 2.600,00 din, Dom počitka Mengeš 780,00 din, Lek TOZD Droge 1.040,00 din, Občinski sindikalni svet 20.000,00 din + (naročilo knjig in Delavske enostnosti.) OK ZKS Domžale (darilo večjega števila knjig). Skupaj zbranih sredstev - 115.160,00 din.

Cveta Zalokar-Oražem

Vabljeni v obogateno čitalnico

Ker je povpraševanje po revijah veliko, smo v knjižnici naročili vrsto novih revij. Za bralce, ki bi se želeli ozreti po Jugoslaviji, sta na voljo beograjski INTERVJU in zagrebški DANAS. V čitalnici boste lahko prebrali tudi NAŠ DOM, vrtičkarski MOJ MALI SVET in NAŠO ŽENO. Za vesele Slovence je vsak petek na voljo PAVLIHA, za resnejše pa GOSPODARSKI VESTNIK in mariborska revija za kulturo DIALOGI. Mnoge bo zanimala tudi revija, ki že nekaj časa izhaja v Celovcu, CELOVŠKI ZVON. Poleg ostalih, ki jih naročamo že dlje časa (Mladina, Tribuna, Teleks, Naši razgledi, Nova revija, Otrok in družina, Bit, Moj mikro...), je torej zdaj na voljo še nekaj novih, zato vabljeni v čitalnico. Upamo, da vam bomo s pomočjo nekaterih delovnih organizacij lahko kmalu ponudili tudi nekatere tuje revije.

STARŠI IN PIONIRJI!

Julija in avgusta bo v knjižnici zanimivo. Pionirje in cicibane do 10. leta vabimo VSAK TOREK ob 9. uri na pravljicne ure, kjer boste lahko poslušali pravljice, zapeli, risali ali tekmovali v šaljivih kvizih s knjižnimi nagradami. Nekajkrat vas homo razveseljevali tudi z video projekcijami risank in mladinskih filmov.

SREDE pa so namenjene vsem mladim, ki bi radi spoznali računalnike. V čitalnici bodo od 9. ure dalje na voljo 4 računalniki Delavske univerze Domžale, ki bo poskrbela tudi za mentorje, da vas bodo vodili po skrivnostnih, a zanimivih računalniških poteh.

COZ

Jubilej pihalne godbe Moravče

Tako kot sta v preteklem letu mengeška in domžalska godba praznovali 100-letni jubilej, se v letošnjem letu pridružuje lepemu jubileju tudi Pihalna godba Moravče, ki je bila ustanovljena leta 1924, prenehala delovati v času okupacije leta 1942 in ponovno pričela z delom leta 1974.

Pihalna godba Moravče bo imela v petek 28. junija 1985 ob 20. uri slavnostni koncert v Partizanskem domu v Moravčah, v nedeljo 30. junija ob 15. uri pa povorko po Moravčah, v kateri bodo poleg domače godbe sodelovale še godbe iz Mengša, Domžal, Kamnika in Vevč. Seveda bo po govorki tudi veselica. Na slavnostnem koncertu v petek 28. junija bodo podeljena Gallusova priznanja Zveze kulturnih organizacij Slovenije, občinska, pa tudi društvena priznanja. Ob tem pomembnem jubileju bo Pihalna godba Moravče izdala tudi spominsko brošuro.

Ob tem pomembnem jubileju bodo Moravče pravgotovo zopet ponovno zaživele kot preteklo leto, ko je bilo v nedeljo 3. julija 1984 v Moravčah srečanje pihalnih orkestror Gorenjske.

Pihalni godbi Moravče želimo, da bi imela v nedeljo 30. junija prav tako srečo z vremenom kot lani in uspeh bo prav gotovo tako lep, če ne še lepši kot lani.

Tone Ravnikar

Gostujoči pevski zbor z Verda pri Vrhniki med nastopom v Domžalah.

Pevsko sodelovanje:

Vrhničani in Domžalčani — z roko v roki

Mišani pevski zbor Domžale je z gostujočim moškim pevskim zborom Verd - Vrhnika imel 23. maja uspešen letni koncert v OŠ Siandrove brigade, s katerim so pevci in poslušalci počastili evropsko leto glasbe, 40-letnico osvoboditve in praznik naše občine.

S pevci MPZ Verd - Vrhnika je bilo to srečanje povratno, saj so bili naši pevci na Vrhniki v lanskem oktobru, kjer so prav tako z uspehom opravili svoj pevski nastop.

Samo želimo si še takih in podobnih gostovanj, da popestrimo že tako razvejano kulturno dejavnost v kraju.

Ansambel bratov Stopar iz Mengša je zasedel prvo mesto v tekmovanju »Kar znaš — to veljaš« tudi v finalni oddaji.

Ansambel bratov Stopar — najboljši amaterji leta 1985

Začelo se je Pod mengeško marelo. Na snemanju radijske oddaje v februarju je bil glasbeni urednik Kajetan Zupan tako zadovoljen z ansambelom bratov Stopar iz Loke pri Mengšu, da jih je uvrstil tudi v oddajo, čeprav so bili prvotno predvideni samo kot prednastopajoči, za ogrevanje občinstva v dvorani. Hkrati jih je tudi povabil na dupliško oddajo Kar znaš — to veljaš, kjer je ansambel v hudi konkurenci zasedel drugo mesto, ker pa je dobil veliko točk, si je priboril tudi pravico do nastopa v finalni oddaji, ki je bila letos v Zrečah. Na tej finalni oddaji pa so Stoparji tako pred komisijo občinstva kot pred komisijo strokovnjakov — zmagali! Tako so postali najboljši amaterji Slovenije leta 1985 in bodo odšli na vsejugoslovansko tekmovanje v Maglaj, kjer se bodo pomerili z amaterji iz vse države.

Prav je, da predstavimo nov ansambel, ki prihaja iz mengeške godbe. Kar štirje člani namreč igrajo v godbi. Vodja ansambla in harmonikar je Robi Stopar, trobento igra njegov brat Franci, poje pa njuna sestrična Nataša, poleg pevca Jožeta Šarca, ki igra tudi F-tubo-bas, klarinet igra Tomaž Šinko, kitaro Roman Komatar, baskitaro in pozavno pa Pavel Jerše.

V strokovni komisiji v Zrečah so bili Marjana Deržaj, Miha Dovžan, Franc Lačen in Tomo Pirc. Oddaja Kar znaš — to veljaš — teče že vrsto let pod uredniškim vodstvom urednika Kulturno-zabavnega programa Radia Ljubljana Vilija Vodopivca kot nadaljevalka oddaje Pokaži, kaj znaš — je tako po dolgih letih navrgla nov narodnozabavni ansambel, ki bo lahko dosegel še veliko, če bo dela naprej tako strokovno in zagnano. Franc Kompare, duhovni vodja bratov Stopar, pravi: „Zmagali smo na tujem terenu, na Štajerskem, kar pomeni še več. Vračajo se dobri časi za domačo glasbo. S Stoparji bom delal naprej, visoko priznanje pa nam je vsem velika vzpodbuda. Mengeš je resnično pravo središče glasbe...“

Članom ansambla bratov Stopar iskreno čestitamo ob lepem uspehu, vsekakor pa veljajo čestitke tudi mengeški godbi, iz katere vrst prihajajo, v prvi vrsti pa pedagogom glasbene šole naše občine.

Ivan SIVEC

Kvalitetno in hitro montiram in servisiram individualne antenske sisteme.

SAŠO PAVLIČ, L.Šercerja 4, Domžale — tel. 722-240.

VABILO K OBIRANJU

Vabimo vas na obiranje črnega in rdečega ribeza, ki se bo pričelo okoli 10. julija in trajalo dobrih 14 dni.

Za delo nudimo plačilo ali ribez.

Mogoč je tudi odkup obranega ribeza. Vse ostalo po dogovoru! Vljudno vabljeni, posebno vedno pridne upokojenke!

Feliks Anžin
Dobeno 10, Mengeš

Literarni kotiček

KATARINA:

Ko v grob so jo dajali
mnogi so za njo jokali,
a nihče se takrat ni spomnil,
da lahko bi ji pomagali.

Niso doumeli, niso razumeli...

Človek se ubada s težavami
iz katerih na videz ni izhoda.
Če pa pogledal bi z druge strani,
videl bi, da težav sploh ni.

ODMEVI:

Bravo, Katarina! Mislim, da sem te razumel. Pesmi so sicer šepave, a kaj to! To, da si zaorala v pesniške njive, je nekaj vredno! Pesni še.

Marian
Pesem deluje protestniško. Spominja me na ljudsko pesem. Pomanjkanje ljubezni nekoga dekleta se mi zdi dokaj ohlapno ubesedeno. Druga me je bolj pritegnila. Ali se da pogledati na težave iz ptičje perspektive?

Bogdan

Iz pesmi se da razbrati, da po svetu hodiš odprtih oči in odprtega srca, kar je zelo pomembno za pesnika. Pesem je lahko lepa tudi če ni rim, zato se izogibaj rim za vsako ceno, ker take rime delujejo vsiljeno, pesem pa je veliko slabša kot bi sicer bila brez rim. Veliko piši. Izkušnost pri pesnjenju je tudi zelo pomembna.

Jure

V obeh pesmih Katarina razmišlja o nesporazumih človeškega življenja. V prvem primeru do nesporazuma, do zamujene priložnosti, pride zaradi čustvene in moralne površnosti ljudi; v drugi pesmi pa gre za majhnost našega razuma, ki življenjske situacije ne zmore oceniti z različnih zornih kotov hkrati.

Pesmi sta plod prizadetega mladega dvoma o samoumevno pravilnosti našega ravnanja, imata pa to šibko točko, da njune sodbe zvenijo nekoliko preveč poučno, kar zmanjšuje večplastnost pesmi.

Marjan

Pesem je sestavljena iz dveh delov. Prvi del je konkreten, je posledica določenega nesporazuma, posledica odtujenosti ljudi; v drugem delu se posploši in išče rešitev. Pa je le-ta res tako preprosta kot jo nakazuješ, Katarina? Oblikovno: hkrati nič nekoliko pretirano rimanje, drugače pa se mi zdi pesem dokaj dobra.

Mojca

Velik uspeh domžalskih nogometašev

Domžalski nogometaši so z osvojitvijo prvega mesta v OČL — zahod pridobili pravico nastopanja v 1. slovenski nogometni ligi. Ta uspeh so dosegli pod vodstvom prizadevnega trenerja Dimitrija Srbuja in požrtvovalne uprave kluba. Četudi jim v zaključnem delu prvenstva ni šlo vse najbolje, so psihološko zdržali tudi v zadnjih kolih. Igralcem, trenerju in vodstvu iskreno čestitamo, bralcem pa obljubljam širšo predstavitev moštva, rezultatov in vsega, kar vas bo zanimalo, v prihodnji številki.

Najuspešnejši mladi športniki

Šolska športna društva so pomemben dejavnik pri organizaciji in izvedbi najmnogičnejšega vključevanja osnovnošolcev v različne športne panoge. Vrsta dejavnosti, ki potekajo v njihovem okviru, krepi učenčevoto telo, v različnih športih uresničujejo svoje tekmovalne želje, krepijo se njihove spretnosti, razvija se tovarštvo, medsebojno sodelovanje. Vsak po svojih močeh prispevajo h kolektivnejši igri v košarki, rokometu, nogometu, tečejo na dolge in kratke proge, skačejo v višino in daljavo, igrajo namizni tenis in šah. Nekatere izmed teh športnikov, ki pri svojih aktivnostih upoštevajo tudi geslo važno je sodelovati ne zmagati, je Zveze telesnokulturnih organizacij povabila na sprejem, saj so jih njihovi sošolci izbrali kot najboljše športnike posameznih osnovnih šol.

Spregovorila sta jim dr. Mitja Šircelj, predsednik ZTKO in Karel Kušar, predsednik SO Domžale, ki sta izrazila prepričanje, da bodo mladi športniki z doseganjem dobrih športnih rezultatov ponesli sloves ne le šol, katere obiskujejo, temveč tudi občine. Zaželela sta jim še veliko nadaljnjih uspehov, ter obenem pohvalila tudi delo mentorjev, ki s skrbnim delom veliko prispevajo k še boljšim športnim dosežkom. Najboljši športniki so prejeli knjižna darila, priznanje pa je kot najboljši športnik kolektiv prejela tudi Osnovna šola Šlandrove brigade (glede na množičnost) in Osnovna šola Matije Blejca Matevža (glede na uspešnost), priznanje pa je prejelo tudi vodstvo in strokovni sodelavci OŠ Olge Avbelj za njihovo skrb za telesno vzgojo učencev te OŠ. V.V.

Mladi športniki, ki so bili sprejeti pri predsedniku SO Domžale Karlu Kušarju.

MLADI USPEŠNI MORAVŠKI SKAKALCI

Ob Dnevu mladosti — 25. maju je OŠ Jurij Vega Moravče organizirala tekmovanje v smučarskih skokih na 12-metrski in 20-metrski plastični skakalnici v Moravčah. Tekmovanja so se udeležili učenci osnovnih šol iz Moravč, Vrhpolja, Doba, Brda in Rodice. Učenci 1. razreda so tekmovali na nižji, 12-metrski skakalnici, učenci 2., 3., 4. in 5. razreda pa so tekmovali na 20-metrski skakalnici.

Zmagovalci so bili: 1. razred Rok MOČILNIKAR, Moravče, 2. razred Matej ŠLIBAR, Moravče, 3. razred Roman HABJANIČ, Brdo, 4. razred Aleš PESTOTNIK, Moravče, 5. razred Toni OMAHNA, Dob.

Med njimi je tekmoval tudi zmagovalec pokala „KOKTA“ — republiški prvak za sezono 1984/85 v kategoriji Pionirji C — Marko GORTA, ki je na tej tekmi osvojil tretje mesto.

Vsi tekmovalci so bili dobro pripravljani, kar je gotovo rezultat rednih in intenzivnih treningov. Tekmovanje so si v velikem številu ogledali učenci OŠ Moravče in OŠ Vrhpolje in z burnim navijanjem vzpodbujali tekmovalce. OŠ Moravče

Po I. kolu Republiške lige z MK puško — šesti

8. junija je bilo v Postojni I. kolo republiške lige z malokalibrsko puško, na katerem je članska ekipa strelske družine Tine Kmetič Trzin osvojila 6. mesto. V ekipi je uspešno nastopil tudi pionir Damijan Klopčič. Na tem tekmovanju nastopa 15 najbolje uvrščenih ekip z lanskega republiškega prvenstva.

Drugi za pokal Pera Cestnika

V soboto 21. junija je bilo v Ljubljani odprto prvenstvo Ljubljanske tekmovalne skupnosti za pokal Pera Cestnika, pionirja slovenskega strelstva. V streljanju z vojaško puško je ekipa strelske družine Tine Kmetič osvojila drugo mesto, takoj za lanskimi republiški prvaki ekipo iz Škofje Loke. Med posamezniki se je najbolje uvrstil Andrej Perne, ki je osvojil tretje mesto. F. B.

Člana AMD Domžale Janez Pintar in Silvo Habat doseгла velik uspeh

Grobnik, pravzaprav Grobniško polje, pomeni magično besedo za vse ljubitelje moto športa v naši državi. Grobnik je edino pravo dirkališče v državi, koder je možno organizirati cestno hitrostne dirke tudi v najkakovostnejši konkurenci. In če je dosežen uspeh na tem dirkališču, in še v najhujši konkurenci — tekmah za svetovno prvenstvo — tedaj gre za še večji športni dosežek. Taka dva velika dosežka (glede na to vrhunsko konkurenco) sta dosegla tudi dva tekmovalca člana AMD Domžale SILVO HABAT in JANEZ PINTAR. Morda gre za — absolutno gledano — uspehe, ki bi svetovnemu prvaku pomenile neuspeh, vendar gre v naših razmerah, v naših organizacijah, kadrovskih in gmotnih okoliščinah za velike dosežke.

Oba že omenjena tekmovalca smo povabili v uredništvo, kjer sta nam s tekme za svetovno prvenstvo na Grobniku takole pripovedovala:

SILVO HABAT, 28 let, član AMD Domžale 4 leta:

Na Grobniku sem nastopil v kategoriji do 250 ccm³. Že na prvem treningu mi je šlo prav dobro in sem že tedaj postavil državni hitrostni rekord proge 1/40:22. Imel sem dober občutek, počutil sem se dobro, zato nisem bil presenečen, ko je šlo na drugem treningu še hitreje. Spet sem popravil rekord in se spustil pod magično mejo za Jugoslovane. Dosegel sem čas 1/39:46. S tem časom sem se uvrstil v nedeljski finale. Povedati pa moram, da je bila konkurenca za nastop v finalu zelo močna. Že „po papirjih“ je bilo izločeno oz. odslovljeno okrog 40 tekmovalcev, dve različni grupi na treningu, nastop tekmovalcev s parnimi in onih z neparnimi startnimi številkami pa je spet pomenil novo sito. Že na treningu je

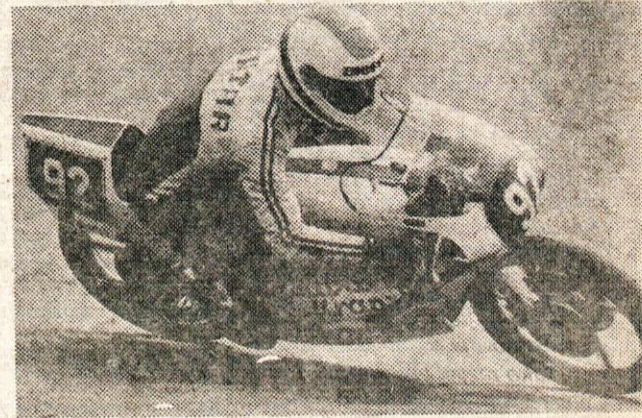
bilo treba premagati, če si želel nastopiti v nedeljskem finalu, celo vrsto tekmovalcev, ki so v svetovnem vrhu in so celo, tudi že segali po uvrstitvah, ki prinašajo točke za svetovno prvenstvo. V finalu sem dosegel med 36 nastopajočimi 22. mesto, kar je v tej kategoriji, kjer je konkurenca najhujša — za naše razmere zelo zelo velik uspeh.

JANEZ PINTAR, 28 let, član AMD Domžale prvo leto:

Za nastop v kategoriji do 80 ccm³ na Grobniku, sem dobil izposojen motor prav zadnji trenutek, ko sem zvedel, da bom lahko nastopil na tekmovanju za svetovno prvenstvo. Tri dni pred dirko sem torej dobil motor Eberhardt, ta čas pa je izrazito prekratek, da bi se ustrezno pripravil in privadil na nov motor.

Prvak v CHD do 250 ccm³ Silvo Habat na eni od dirk.

Janez Pintar med voznjo.

STRELSKE NOVICE:

TRZINCI TUDI Z MALOKALIBRSKO PUŠKO REPUBLIŠKI PRVAKI

Po uspehu, ki so ga dosegli na letošnjem republiškem prvenstvu s serijsko zračno puško, ko so bile pionirke prve, pionirji pa drugi, so mladi strelci strelske družine Tine Kmetič iz Trzina ponovili uspeh tudi na republiškem prvenstvu v streljanju z malokalibrsko puško, ki je bilo 15. junija v Ljubljani. V obeh tekmovalnih disciplinah je slavila ekipa pionirjev, medtem, ko je bila ekipa pionirk dvakrat druga. Ekipa pionirjev v postavi Boris Paternost, Damijan Klopčič in Božo Habjan je bila edina, ki je izpolnila normo za državno prvenstvo, ki bo 6. julija v Zagrebu.

Med posamezniki velja omeniti drugo mesto Borisa Paternosta, peto mesto Damijana Klopčiča in šesto mesto Irene Perne v disciplini trostav ter peto mesto Božota Habjana v disciplini 30—leže.

NA REPUBLIŠKEM PRVENSTVU ŠŠD DVAKRAT TRETJI

V Slovenskih Konjicah je bilo letošnje republiško prvenstvo ŠŠD osnovnih šol v streljanju s serijsko zračno puško. Na to tekmovanje se vsako leto uvrsti 60 najboljših pionirjev in 40 najboljših pionirk na osnovi rezultatov regijskih tekmovanj. Domžale sta zastopali občinski selekciji pionirjev in pionirk, obe pa sta zasedli tretje mesto. Tudi tokrat sta bili ekipi sestavljeni le iz strelcev in strelk iz Trzina. Ker pa je strelska dejavnost vključena kot sestavni del programa življenja in dela osnovne šole, bi bilo potrebno postopno ustvarjati pogoje za to dejavnost na vseh osnovnih šolah v občini.

V četrtek pred nedeljskim tekmovanjem sem torej začel trenirati in prilagodil motor svojemu načinu voznje. V petek sem že treniral in na uradnem treningu v omenjeni kategoriji dosegel 11. čas. Ob koncu treningov v soboto sem dosegel 14. čas, kar mi je vzbujalo kolikor toliko upravičene upe, da bom na tekmi v nedeljo morda celo segel po točkah za svetovni pokal.

Na dirki sami v nedeljo pa sem žal že takoj po startu napravil veliko napako, ki me je stala 20—30 sekund zaostanka, ki sem ga do konca tekme skušal „not prnesti“. Na koncu sem končal na 15. mestu, ki mi sicer ni prineslo točk, vendar je to mesto kljub temu najboljša uvrstitev naših letos za svetovno prvenstvo.

Uspeha morda za marsikoga nista atraktivna, vendar pomenita za oba tekmovalca veliko vzpodbudo za naprej. Tekma na Grobniku je pokazala, da skoraj nič ne zaostajamo za onimi, ki so tik pod vrhom, le nekoliko več pomoči bi morali nuditi tej atraktivni športni panogi. Nekaj velikih športnih navdušencev je premalo, da bi že v najkrajšem času tudi naši segli po vrhunskih mestih. Res pa je tudi, da so nekatera podjetja že pokazala veliko mero razumevanja. Na prvem mestu je glavni pokrovitelj firma FE—GO, pa nato kovinopasarsvo Ropret, Platika Vollmaier, Obrtna zadruga Novoplesk, Petrol in Saturnus pa tako skupaj pomagata AMD Domžale.

Zvedeli smo, da je med pokrovitelje pristopila tudi domžalska Tosama, nekatere druge delovne organizacije pa se za pomoč športnikom avtomoto športa še odločajo. M. B.

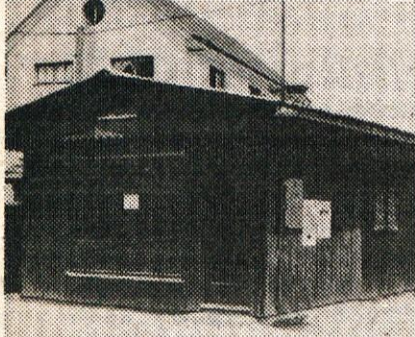
Mali oglasi

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Košir Vido, Domžale, Toneta Tomšiča: sprejem monterja centralne kurjave, ključavničarja in delavca v delovno razmerje za nedoločen čas.

Študentka dobi sobo z ogrevanjem v Domžalah. Naslov v uredništvu.

Prodajam nov akumulator Vesna v garanciji in hladilnik z zamrzovalnikom Končar, star 2 leti. Oražem, Ljubljanska 93, ali tel. 721-204.

V središču Domžal prodajam hišico lesene izvedbe, primerno za postavitev vikenda ali prodajnega kioska. Objekt nima lokacije. Poudarba pod šifro: „Vikend hišica“.

ZAHVALA

V 64. letu nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

FELIKS VIDMAR
iz Sela pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala DO Termit Ihan in DO Avtoservis Domžale, pevskemu zboru Ihan, praporščakom in govornikom za izrečene besede ob njegovem grobu. Prav tako se zahvaljujemo g. župniku iz Ihana za poslovilni obred.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti in nam izrekli sožalje.

Zalujoči:

žena, sin z družino, brata, sestri in ostalo sorodstvo.

Ihan, Gorjuša, Domžale, Prevoje, Beričevo.

ZAHVALA

ANTONIJA HANČIČ
roj. Rodič

Boleča je praznina ob izgubi naše trpeče, dobre, skrbne in čuteče mame, stare mame, sestri in tete. Še mnogo prezgodaj nam jo je smrt iztrgala iz hiše žalosti, mamine topline več ni med nami. Deset otrok je rodila v solzni tej dolini, vse je zapustila, ostal nam je še samo grenki spomin.

Zahvaljujemo se vsem sosedom za vso izkazano pomoč in darovano cvetje. Posebno še zahvala najbližnjim sosedom Albini in Julki. Iskrena hvala zdravniškemu osebju iz Domžal za vso pomoč naši mami. Hvala vsem podjetjem in organizacijam za cvetje, katero ste podarili in sočustvovali, bili ob strani mami in nam, hvala vsem za izrečena sožalja.

Zahvaljujemo se g. župniku za lep obred, znancem in vsem, ki ste v tako velikem številu pospremili našo mamo na zadnji pot v tih dom in večni ji počitek.

Zahvaljujejo se: oče in devet še preživelih otrok z družinami.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame, babice in prababice

KRISTINE GOSTINČAR
roj. Vajt

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani. Zahvalo smo dolžni tudi zdravstvenemu in strežnemu osebju Doma upokojencev Domžale in dr. Petru Cerarju. Hvala tudi pevcem, g. župniku za opravljen obred in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, ji darovali cvetje in izrazili sožalje.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi našega dragega brata in strica

LEOPOLDA MOČNIKA
krznarskega mojstra v pokoj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno pisno in ustno sožalje ter darovano cvetje in vence. Hvala vsem, ki so nam v najtežjih trenutkih nudili pomoč in ga pospremili v njegov zadnji dom. Posebna zahvala dr. Sterletu in dr. Vojkovi ter strežnemu osebju Klinike v Ljubljani. Dr. Pevcu, sestri Počivavškovi za nudeno zdravniško pomoč ter gospe Logarjevi za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih.

Prisrčna hvala g. župniku za lepo opravljeni pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke ter Društvu upokojencev.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: njegovi

ZAHVALA

Ob smrti naše mame

JOŽEFE BIZJAK
iz Črnuč

se iskreno zahvaljujemo vsem za izraze sožalja in darovano cvetje, vsem družbenopolitičnim organizacijam krajevnih skupnosti Črnuče, občinskemu odboru ZZB Bežigrad in Domžale, prav tako pevcem Avtomontaže in Mengeški godbi ter njenim dragim učencem šol Janka Bizjaka v Šentjakobu in na Otlici. Posebna zahvala krajanom Trzina za tako številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Kosta Bizjak v imenu družine.

V SPOMIN

Dne 1. julija 1985 mineva leto dni spoznanja, da nas je za vedno zapustila naša draga, dobra in nepozabna žena, mama, stara mama, sestra in teta

MARIJA ČESEN
iz Gradišča

Vsem, ki se je spominjate, ji prinašate cvetje, svečke ter počastite njen spomin, iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestri

ELIZABETE GABRIČ
roj. Dimc iz Sr. Jarš

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam v teh težkih dneh izrazili ustna in pisna sožalja, ji darovali cvetje ter jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Prisrčna hvala g. župniku za lep pogrebni obred.

Zalujoči: vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža in očeta

JANEZA ŠTRUKLJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem ter znancem, ki so se v tako velikem številu poslovili od njega ter ga pospremili na njegovo zadnjo, prerano pot. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Pevcu, družini Avbelj, vaškemu odboru, pevcem, župnikom za lepo opravljen pogrebni obred, govorniku za tople besede slovesa ob odprtem grobu ter vsem za število podarjeno cvetje. Vsem iskrena hvala!

Družine Štrukelj - Mikova.

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame

FRANČIŠKE OPAŠKAR
roj. Smolnikar

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Hvala govornici za poslovilne besede ob slovesu.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage sestri in tete

MARIJE VAJDE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala sosedom za pomoč ob njeni smrti. Iskrena hvala g. župniku in pevcem za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi Janezu Cerarju za ganljive besede ob odprtem grobu.

Zalujoče sestri in nečakinja.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame, sestri, tašče, tete in svakinje in sestrične

VIDE PIRC
roj. Kosem, z Rodice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem, sošolkam ter dobrim sosedom - stovalcem Slomškove ulice, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, v pisni ali ustni obliki izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Lepa hvala sošolki Veri Prus za občutene besede slovesa ter vodji splošnega sektorja delovne organizacije Slovenija-les Radomlje Antonu Žibertu za ganljive poslovilne besede ter moškemu pevskemu zboru Rudolf Božič Radomlje za zapete žalostinke.

Še posebno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo v času njene boleznii obiskovali in dr. Cerarju za lajšanje bolečin.

Gospodu župniku Milanu Grdenu iskrena hvala za lep pogrebni obred in tople besede slovesa ter vsem, ki ste namesto cvetja darovali dar za cerkev.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Sin Janez z družino

ZAHVALA

Težka bolezen je pretrgala niti življenja naši dragi teti in sestri

ANGELI HODNIK

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Obenem se zahvaljujemo sosedom za izkazano pomoč ter Luku Cerarju za poslovilne besede.

Še enkrat iskrena hvala vsem.

Nečakinja Jerca ter ostalo sorodstvo.

Zdaj globoko pod zemljo trudno truplo spi. Kako je domek tvoj miren, tu utihne vseh viharjev jeza, tu ne bo težav, ne ran, prečuden mir je v sencu vrb žalujk in križal Tvoj grob. Samota v duši moji; mrak.

V SPOMIN

ljubemu možu in očetu

JAKOBU KEGLU

22. julija mineva 4 leto, odkar te ni. Odšel si, nam pa ostaja bolečina in praznina. Pogrešamo te, ostal boš v naših srcih do konca našega življenja.

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu.

Za njim še vedno globoko v srcih zalujejo: žena Cilka, sinova Srečko in Rado ter hčerka Dušana.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mamice, hčerke, sestri, tete, svakinje in nečakinje

MILENE GOLOB

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v najtežjih trenutkih nudili denarno pomoč, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna zahvala DO Toko Domžale ter sodelavkam in sodelavcem DO Lek Mengeš, OŠ Vencija Perka Domžale 6. b razredu.

Prisrčna hvala g. kaplanu za opravljen pogrebni obred, pevcem za odpete žalostinke ter govorniku za poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: mož Franc, sinova Franci in Boris.

DONIT MEDVODE n.sol.o.
TOZD TRIVAL Kamnik n.sub.o.
Kamnik, Žebljarska pot 5

ponovno objavlja naslednja prosta dela in naloge:

DIPLOMIRANEGA INŽENIRJA STROJNIŠTVA (en delavec)

za opravljanje del in nalog:

- vodenje, organiziranje, koordiniranje in kontroliranje del storitvene dejavnosti
- 4 leta delovnih izkušenj na samostojnih strokovnih delih.

objavlja naslednja prosta dela in naloge:

STRUGAR, KLJUČAVNIČAR ALI ORODJAR (več delavcev)

za opravljanje del in nalog:

- navijanje profilov in kompozitnih materialov
- 2 leti delovnih izkušenj.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in poskusnim delom 3 mesece.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s priloženimi dokazili v roku 8 dni na naslov: DONIT TOZD TRIVAL, Kadrovsko splošni oddelek, Žebljarska pot 5, Kamnik.

DONIT MEDVODE n.sol.o.
TOZD KEMOSTIK Kamnik n.sub.o.
Moljkova pot 10
Kamnik

ponovno objavlja
prosta dela in naloge:

RAZDELJEVANJE OBROKOV PREHRANE IN VODENJE EVIDENCE TER BLAGAJNE

Pogoji:
— ustrezna šola živinske smeri (IV. stopnja zahtevnosti)
— tečaj iz higienskega minimuma
— eno leto delovnih izkušenj.

Posebni pogoji: deljen delovni čas.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in poskusnim delom 3 mesece.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave s priloženimi dokazili v roku 8 dni na naslov: DONIT TOZD KEMOSTIK, Kadrovska splošni oddelek, Žebljarska pot 5, 61240 Kamnik.

OBVESTILO

ŽTO – TOZD za promet Ljubljana vabi k sodelovanju kandidate za prekvalifikacijo v železniške poklice:

1. ZAVIRAČ – PREMIKAČ – KRETNIK

Pogoji: — končana osemletka
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost

Izobraževanje traja 3 mesece, nadomestilo osebnega dohodka za čas izobraževanja znaša 18.000.— din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 35.000.— din.

2. PROMETNO – TRANSPORTNI SKLADIŠČNIK

Pogoji: — končana poklicna šola
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost
— znanje slovenskega jezika

Izobraževanje traja 3 mesece, nadomestilo osebnega dohodka za čas izobraževanja znaša 24.000.— din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 38.000.— din.

3. SPREVEDNIK

Pogoji: — končana poklicna šola
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost
— znanje slovenskega jezika

Izobraževanje traja 6 mesecev, nadomestilo osebnega dohodka za čas izobraževanja znaša 24.000.— din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 41.000.— din.

4. PROMETNO – TRANSPORTNI TEHNIK

Pogoji: — končana 4-letna srednja šola
— starost do 30 let
— posebna zdravstvena sposobnost
— znanje slovenskega jezika

Izobraževanje traja 10 mesecev, nadomestilo osebnega dohodka za čas izobraževanja znaša 27.000.— din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 52.000.— din.

Kandidati lahko takoj sklenejo delovno razmerje. Izobraževanje za vse poklice se bo pričelo v septembru 1985 in se bo izvajalo v Ljubljani. Po določenem času uspešnega dela na delovnem mestu ima delavec možnosti za napredovanje oziroma dodatno izobraževanje.

Prijave sprejema kadrovska služba ŽTO – TOZD za promet Ljubljana, Trg OF 7 do 31.7.1985.

DOM POČITKA MENGEŠ

Komisija za delovna razmerja

Ob vselitvi v novi dom objavlja
prosta dela in naloge:

1. VEČ KUHINJSKIH DELAVK
2. VEČ BOLNIŠKIH NEGOVALK – STREŽNIC
3. VEČ BOLNIŠKIH NEGOVALK – BOLNIČARJEV

Pogoji:

Pod 1. in 2.: končana osnovna šola

Pod 3.: končana šola za zdravstvene delavce – bolničar.

Delovno razmerje bo sklenjeno za nedoločen čas, z dvo-mesečnim poizkusnim delom in polnim delovnim časom.

Kandidati naj oddajo prijave v 15 dneh po objavi na naslov: Dom počitka Mengeš, Mengeš, Glavni trg 13.

DELAJSKA UNIVERZA DOMŽALE

Komisija za delovna razmerja

razpisuje
prosta dela in naloge

STROKOVNEGA SODELAVCA

za področje splošnega in strokovnega izobraževanja.

Kandidat mora izpolnjevati pogoje:

- da ima najmanj višješolsko izobrazbo družboslovne smeri
- da ima ustrezno verificirano pedagoško andragoško usposobljenost oziroma izobrazbo
- da ima celovite osebnostne kvalitete.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Kandidati naj vloge s kratkim življenjepisom in potrdili o strokovnosti pošljejo na naslov: Delavska univerza, Kolodvorska 6, Domžale, Komisiji za delovna razmerja do 30.6.1985.

DO Gostinsko podjetje

PLANINKA p. o.

61240 Kamnik, Titov trg 4

JUGOSLAVIJA

OBJAVLJA na osnovi sklepa delavskega sveta
prosta dela in naloge:

1 KUHARJA

pogoj: KV kuhar

1 leto delovnih izkušenj

1 POMOŽNEGA KUHARSKEGA POMOČNIKA

pogoj: PK kuhar

praksa zaželjena.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in pogojem poskusnega dela 2 meseca.

Kandidate vabimo, da pošljejo prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: DO Gostinsko podjetje „Planinka“ Kamnik, Titov trg 4, v osmih dneh po objavi. Rok obvestila o izbiri kandidata je 15 dni.

NOVO NOVO NOVO

Čistim in servisiram gospodinjske boilerje ter male gospodinjske aparate Gorenje in Iskra. Izvajam in popravljam tudi manjše električne instalacije. Tel. 721-146.

NOVO

Cenjene stranke obveščamo, da odkupujemo staro zlato po najvišjih dnevnik cenah. Cena za gram čistega zlata je 2.100 din.

Obenem vas obveščamo, da vršimo vse vrste popravil zlatega in srebrnega nakita. Nudimo pa gotove izdelke iz srebra in zlata. Po naročilu vam izdelamo kakršenkoli nakit in poročne prstane. Vsem našim izdelkom dajemo 1–5 letno garancijo.

SE PRIPOROČA

vaš zlatar

VILI KRAGOLNIK

Domžale, Ljubljanska 66

SLOVENIJALES RADOMLJE

lesna in pohištvena industrija

RAZPISUJE

za šolsko leto 1985/86 naslednje kadrovske štipendije:

smer	stopnja	št. štipendij
kovinske smeri:		
rezkalec	IV.	1
ostrilec	IV.	1
lesne smeri:		
lesar – tapetnik	IV.	1
mizar	IV.	1
sušilec lesa	IV.	1
modelni mizar	IV.	1
krojilec elementov	II.	3
sestav. lesnih elementov	II.	3
rezalec furnirja	II.	1
sestavljalec furnirja	II.	1
pomožni mizar	III.	3
lesni strugar	III.	1
luščilec furnirja	III.	2
lesarski tehnik	V.	2
ing. lesarstva	VI.	1
dipl.ing. lesarstva	VII.	1

Podrobne informacije lahko dobite po telefonu (721-915) ali osebno v splošno kadrovskem oddelku.

Takoj pa dobijo zaposlitev vsi, ki so končali eno izmed oblik usmerjenega izobraževanja lesne smeri od II. – IV. stopnje.

Foto Repanšek
Mengeš

REPANŠEK

Vido Repanšek
Kidričeva 8
61234 Mengeš
tel. doma: 721-162

DELOVNI ČAS

Ponedeljek, torek od 14. do 18. ure.
sreda od 9. do 12. in 14. do 18. ure.
četrtek, petek od 14. do 18. ure.
sobota od 9. do 12. ure.

Izzrebani reševalci prvomajske nagradne križanke

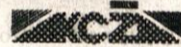
Med 94 poslanimi rešitvami prvomajske nagradne križanke je uredniški odbor na svoji seji dne 12. junija 1985 izzrebral naslednje nagrajence:

1. Marjan Bajde, Marokova 9 a, Moravče
2. Boris Presekar, Petrovčeva 7, Domžale
3. Lojzka Žavbi, Blagovica 2
4. Vladimir Ivačič, L. Šerčerja 1, Domžale
5. Matjaž Bolkar, Šerčerjeva 1, Domžale.

Nagrajenci so knjižne nagrade prejeli po pošti.

ISKRENO ČESTITAMO!

Uredniški odbor

KOPIRNI CENTER ŽIKO
ŽIVOJIN JOVANOVIČ

61230 DOMŽALE, SAVSKA 1

Takoj zaposlim
offset strojnika.

Osebni dohodek po dogovoru.

DOBRA IN HITRA POSTREŽBA ZA VZGLLED OSTALIM GOSTINCEM!

— Ob vrnitvi s spominske slovesnosti na Oklem smo se pred nedavnim predstavniki Krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalag zapeljali s kombijem še na Prevoje pri Lukovici.

— Ustavili se v gostilni GAŠPER (Pogačar Francka) Prevoje za namenom, da se malo okrepcamo. Ker je bila nedelja, pa gostilna do 13. ure zaprta, družba lačna in žejna, smo ob 12. uri poklicali gostilničarico, da je odprla. Seveda je bilo na njej opaziti, da je še utrujena od sobotnega večera. Ljubezniva natakarcica nas je povabila v dobro urejen gostinski lokal, koder smo posedli okoli miz in naročili zaželjeno jedačo in pijačo. Postrežba je bila hitra in solidna. Za jedačo in pijačo je zaračunala zmerno ceno, posebno za obilno porcijo jedače.

— Vsem, ki gostišče GAŠPER na Prevojah še ne poznate, svetujemo, da se o njegovih kvalitetah prepričate sami. Vsakdo, ki ga obišče, odide zadovoljen. Tisto, kar goste vedno znova privablja nazaj, je občutek, da so vedno dobrodošli.

Družba z Vrhpolja pri Moravčah – zanj – Jože Novak

Hvala vsem, prav vsem, ki ste v katerikoli obliki izrazili svojo plemenito pozornost sočutja, blazili krute bolečine ob izgubi in hkrati prišli na poslednje slovo od mojega očeta

HENRIKA MUŠIČA

Hvala lovčemu, gasilcu, govorniku, delovnim kolegom, vsem še enkrat iskrena hvala!

Hčerka Sonja

Skrb za invalidnega človeka

8. junija 1985 je bila v hali Komunalnega centra v Domžalah velika prireditev – proslava ob 10-letnici Društva invalidov Domžale, združena s srečanjem težkih invalidov Gorenjske regije. Na prireditvi, ki je povežala mnoge invalide, njihove sorodnike in prijatelje še tesneje, so opisali delo domžalskega Društva invalidov od ustanovitve do danes, ko je bilo pod vodstvom Janka Weita opravljeno resnično veliko delo v tej humani skrbi za invalidnega sočloveka.

Na prireditvi so spregovorili tudi o mednarodnem letu invalida, v kulturnem sporedu pa so se predstavili ženski pevski zbor TOKO, učenci osnovne šole „Olge Avbelj“ Domžale, Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik ter folklorna skupina Radomlje.

V času od 7. do 11. junija 1985 je bila v mali hali Komunalnega centra odprta sedaj že tradicionalna razstava ročnih del članov Društva invalidov, učencev šole Olge Avbelj in članov Društva upokojencev Domžale. Vsi ti so vnovič potrdili izjemno pridnost, prizadevnost, natančnost, ko gre za ročno ustvarjanje. V množici slik, pletenin, vezenin, gobelinov, lesorezov, rezbarij, lesnih plastik ter praktičnih izdelkov se je bilo kar težko odločiti kaj je najlepše.

Kratek kulturni spored pred otvoritvijo te razstave pa so pripevali učenci šole Olge Avbelj iz Domžal.

INVALIDI SE ZAHVALJUJEJO!

Tosami Domžale – Toko Domžale – Univerzale Domžale – Mlinostroj Domžale – Slovenijales LIP Radomlje – Avtoservis Domžale – Rašica Moravče – Hidrometal Mengeš – TRAK Mengeš – Mojca Lukovica – Agromona prašičereja Ihan – Kulturna skupnost Domžale, ki so nam finančno ali materialno pomagali ob izvedbi praznovanja 10 letnice obstoja Društva invalidov Domžale in organizacije srečanja težkih invalidov Gorenjske regije.

Posebno se zahvaljujemo Tosami za pokroviteljstvo in znatno denarno pomoč ter TOKU za brezplačno izdelavo spominskih znakov. Zahvaljujemo se tudi vsem gubernikom ter Osnovni šoli Olge Avbelj Domžale, folklorni skupini Osnovne šole Preserje, Ansamblu Tineta Stareta iz Vira in ženskemu pevskemu zboru TOKO iz Domžal za izvedeni kulturni program.

Ob zaključku se zahvaljujemo tudi vsem, ki so sodelovali pri izvedbi uspele prireditve.

Društvo invalidov Domžale

Mladi modelarji z Osnovne šole Martin Koželj Dob s svojimi modeli.

V Dobu imajo tudi modelarje – zmajarje (na sliki).

Ženska kolesarska karavana med zamejci

V sosednji občini, v Kamniku, se je lani porodila zamisel, da bi kaj več kolesarile tudi ženske. Kmalu se je zbralo okoli dvajset žensk iz kamniške in tudi naše občine in osnovala so kolesarsko sekcijo Svilanita, z nekoliko izivalnim geslom: *Ženske na kolo, moški pa za štedilnik.*

Ivana Skamen, pobudnica za vse kolesarske akcije – gre verjetno za prvo tovrstno ekipo v Sloveniji – pravi, da so v njihovih vrstah tako tkalke kot šivilje in krojilke iz obeh občin. Ni res, da ženske ne utegnejo kolesariti, treba si je samo razporediti čas in imeti dovolj volje in veselja do narave.

Letos je ta sekcija prekosarila že Slovenijo po dolgem in počez, udeležujejo se tudi večine maratonov, prav tako kot moški, čeprav kot ženska ekipa vzbudijo posebno pozornost, pred nedavnim pa so se zmenile, da gredo s kolesi obiskat naše rojake v Zamejstvu.

Kolesarska karavana desetih žensk je krenila 14. junija na pot iz Kamnika, 18. junija pa jo je zaključila v Mengšu. Pot jih je vodila do bližine Trsta, do naših rojakov, nato v staro Gorico, do Čedadina in čez predel na Koroško v Celovec, potem pa skozi Slovenj Gradec nazaj domov. Skupno so v petih dneh prevozile čez šest sto kilometrov. Naši rojaki so jih povsod navdušeno sprejeli, tako da so bili sprejemi in tovariška srečanja – po njihovih besedah – bolj naporni del kolesarske karavane. Vmes jih je dobro opral tudi dež, a jih to ni zmotilo.

Na poti s kolesi med našimi rojaki na Tržaškem, v Benečiji in na Koroškem so bile: Ivana Skamen, Katarina Rožman, Marija Perčič, Zinka Zore, Nina in Alenka Osolin, Miša Magyar, Vika Leskovec, Marta Štebe in Mojca Korošec, z njimi pa je bil s kombijem tudi serviser Franc Žnidar. Vso pot so prevozile brez poškodb in okvar, na-

vezale pa so veliko prijateljskih stikov v Zamejstvu, kamor se bodo verjetno ponovno odpravile jeseni, karavana pa naj bi bila stalna oblika kolesarjenja. Kot ženske so tudi med potjo vzbujale precej pozornosti, saj gre za prvo tovrstno karavano pri nas. Moški se menda doma niso preveč pritoževali in so pokazali veliko samostojnosti za štedilnikom...

Ženska kolesarska karavana je zaključila svojo pot v Mengšu, pred hramom Rožice, kjer jih je pričakala tudi mengeška godba in veliko krajanov. Kolesarke so bile navdušenega sprejema tako vesele, da so se nekaterim zasvetile kar solze v očeh, ko jim je Boris Kopytar podarjeval vrtnice.

Prva ženska karavana vabi v svoje vrste tudi vse druge dekleta in žene, ki bi se rade sprostile v naravi, se nakolesarile na samotnih cestah in si odpočile živce od naporenega dela.

Ivan SIVEC

NAGRADNI IZLET Z VLAKOM

Železniško gospodarstvo vsako leto razpiše natečaj spisov in risb. Letos smo se ga udeležili tudi mi. Ker smo napisali veliko spisov, smo dobili enodnevni izlet z vlakom po Sloveniji.

Odločili smo se za vožnjo do Dravograda. Na domžalski železniški postaji so nam rezervirali vagon in 23.5. navsezgodaj zjutraj smo odpotovali. V Ljubljani nas je čakal predstavnik železničarjev in nas peljal do rezerviranega vagona za Maribor. Posedli smo se po kupejih in čakali na odhod. Kmalu smo odpotovali. Med potjo smo si ogledali pokrajino, o kateri smo se učili v šoli.

Po treh urah vožnje smo prispeli v Maribor. Ker je bilo do odhoda vlaka za Dravograd še dovolj časa, smo si šli ogledat mestni akvarij. Videli smo veliko rib. Najbolj pa sta nam bila všeč želva in krokodil. Kupili smo nekaj spominkov in razglednic.

Po ogledu akvarija smo odšli nazaj na železniško postajo in poiskali vlak za Dravograd. Med vožnjo smo z zanimanjem opazovali elektrarne na Dravi in samo dolino te reke.

V Dravogradu smo si ogledali mesto. Ob odhodu nazaj v Maribor smo si lahko kupili sladoled, ki smo si ga že ves dan želeli jesti.

Zvečer smo se vrnili domov utrujeni, vendar polni vtisov iz našega potovanja.

Zahvaljujemo se železničarjem, ki so nam omogočili tako lep izlet.

Učenci 4.b in 4.c razreda
OŠ Šlandrove brigade
Domžale

Nagrajenci spisov o železnici pišejo

Ob dnevu železničarjev so se na poziv te tradicionalne transportne ustanove – Železniškega gospodarstva Slovenije – odzvali tudi mnogi učenci iz naše občine. Med drugim so v velikem in množičnem tekmovanju bili celo med nagrajenimi. Tako je posebna strokovna komisija nagradila za uspešen in celovit odziv v akciji dva razreda Osnovne šole Šlandrove brigade iz Domžal. Nagrado – izlet z železnico v katerokoli zaželeno smer – so učenci 4. b in 4. c razreda s te šole že izrabili, danes pa prinašamo spis o tem potovanju.

NOVA ŠIVALNICA NA VIRU

Cenjene stranke obveščamo, da smo na Viru, Litijska 2, odprli šivalnico ženske mode. Krojimo in šivamo po meri in željah strank. Za storitve se priporoča

FRANČIŠKA DIMC
Litijska 2, Vir

Planinsko društvo „JANEZ TRDINA“ Mengeš

zaposli:

OSKRBNIKA PLANINSKE KOČE NA GOBAVICI (Mengeška Koča Mengeš).

Pogoji za zasedbo:

- kuhar – gostinski delavec
- 4 leta delovnih izkušenj
- zaposlitev je za določen čas 1 leto – poskusno delo 3 mesece.

Rok za prijave je 18.7.1985. Rok zasedbe je 1.10.1985.

V starih prostorih

Nov lokal »Lovec« POZD Repovž

Pred dnevi so v Mengšu v hiši nekdanje gostilne „Lovec“ odprli prenovljen lokal bistro „Lovec“ POZD-a Repovž. V teh prostorih je bil gostinski lokal sicer odprt že od leta 1970, vendar so razmere in potreben specifičen način strežbe narekivale rekonstrukcijo lokala.

V POZD Repovž so se namreč odločili za gostinsko ponudbo ob prisotnosti kuharja, ki pripravlja hrano pred očmi gosta. Kot je povedal Anton Repovž, vodja POZD, so se za to odločili zategadelj, ker želijo zagotoviti neposrednejši stik med gostom in

delavci v lokalu, boljše postrežbo, hitrejšo pripravo hrane. Kot je povedal tov. Repovž bodo v lokalu nudili gotova jedila, lovski golaž, pasulj, poseben poudarek kuhinje pa bo na kotlovnini in domačih izdelkih oz. kolinah. Zadnje čase namreč v vse večji meri

prakticirajo lasten zakol prašičev in lastno predelavo mesa. Iz te predelave izhaja 20 vrst izdelkov, ki skoraj v celoti izpopolnjujejo potreben obseg zahtev gostov po teh izdelkih. Ob tem poudarjajo izvrstno kakovost ihanskih prašičev, ki so nekaj najboljše, kar je trenutno sploh dostopno na tržišču.

Z rekonstrukcijo imajo tako na voljo približno 200 m² površine, hkrati pa so pridobili tudi dva nova prostora za zaključene družbe. Istočasno pa so dobili tudi možnost za pasajo na vrt, ki ga nameravajo urediti v prihodnje.

Vrednost adaptacijskih del znaša 3,5 milijona dinarjev, saj so obdržali vso dosedanje opremo.

Pet zaposlenih v lokalu bo ugodilo zahtevam gostov po kakovostni prehrani vsak dan od 8. do 21. ure neprekinjeno, ob sobotah pa bo lokal odprt dopoldne.

Preurejeni lokal pomeni novo kakovostno gostinsko ponudbo v kraju, obogatitev izbire tople prehrane za delavce, kot pa zagotavlja mojster kuhinje – domačin Sašo Blejc – pa bodo ustvarjeni tudi boljši pogoji za razvoj turizma v kraju.

